17-9-63
Nr 38
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

ONZE GROTE PRIJSVRAAG
Stuurde je reeds je antwoord?

REKEN OP MIJ

Vanmiddag zat ik mijn krantje te lezen, toen ik daar opeens iets in zag staan, dat me werkelijk van streek gemaakt heeft ! Luister maar eens :

— Het is dus niet meer mogelijk op je medemensen te rekenen !

Dit zinnetje stond in het artikel over een arme vrouw, die zeven jaar lang in een krankzinnigengesticht opgesloten is geweest, hoewel ze absoluut niet gek was !

Ze had dit alleen maar te « danken » aan de boosaardigheid en de onverschilligheid van mensen die haar hadden moeten helpen.

— Het is niet mogelijk op je medemensen te rekenen...

Inderdaad, het is waar ! Nu heb ik ook ineens begrepen, dat wetten en voorschriften er niet voor niets zijn. Ze zijn er om de gewone levensprincipes te beschermen, de omgang van de mensen onderling te vergemakkelijken, maar ook... omdat wij maar al te vaak niet op onze medemensen kunnen rekenen... Wat ik nu eigenlijk zou willen is : dat de mensen aan de verleiding geld te stelen weerstaan, niet uit angst voor gevangenisstraf, maar omdat ze weten, dat een ander erdoor benadeeld wordt. Ik zou willen, dat een automobilist niet alleen voorzichtig rijdt, omdat hij bang is voor een bekeuring, maar voor de veiligheid van andere mensen, enz...

Zou dat niet veel eenvoudiger en mooier zijn ?

Weet je wat ? Ieder begint er vandaag nog voor zichzelf mee, want pas dan zal het leven voor alle mensen draaglijker worden.

Dan zal iedereen namelijk op zijn medemensen kunnen rekenen...

Kuifje

PEPER EN ZOUT

SINDS signor Spaghetti is weergekomen met een spionage-verhaal, ontvangt de sympathieke tekenaar Dino Attanasio regelmatig brieven met geheimzinnige aanmoedigingen. Ze zijn ondertekend met namen van bekende meester-spionnen zoals: Sorge, Mata-Hari, admiraal Canaris, enz.
Het vreemde is echter, dat de brieven steeds het poststempel dragen van een postkantoor in de buurt van de woning van onze vriend Tibet !

★

SIXTE, quarte, battement, parade circulaire... dat alles is voor onze vrienden L. & F. Funcken geen geheim meer. Voor hun nieuw verhaal « DE MUSKETIER VAN DE KONING » hebben ze weken achter elkaar bijna iedere dag een bezoek gebracht aan de bekendste schermscholen van Brussel. Ze hebben daar de training van bekende schermers bijgewoond en ondertussen ijverig zitten schetsen. Onze musketier kan het dan ook tegen de beste schermers opnemen !

★

KORTGELEDEN kwam er een jong opschepperig kereltje die zichzelf een genie vond en daarom absoluut meende dat zijn diensten onmisbaar waren om ons dierbare jeugdblad in stand te houden, op de redaktie.

— Mijnheer, ik moet met u praten... Drie dagen loop ik al met een buitengewoon goed idee in mijn hoofd rond...

— Eén idee ? viel onze chef hem in de rede, hemeltje, wat zielig ! Dat idee moet zich wel doodvervelen zo alléén !

A. Babbelkous

DE POPPENKAST VAN Laurent Mourguet

TEKST: YVES DUVAL TEKENINGEN: WILLIAM VANCE

TEGEN HET EINDE VAN DE 18e EEUW HEERSTE ER IN LYON (FRANKRIJK) EEN VRESELIJKE WERKELOOSHEID.

LAURENT MOURGUET ZOCHT OVERAL, MAAR HET WAS ALLES TEVERGEEFS...

EN TOEN ZEI DE WOLF: "ALS JULLIE NIET STIL ZIJN, EET IK JULLIE ALLEBEI OP!"
ZE VERGETEN HUN HONGER...

DE VOLGENDE DAG IN HET STADSPARK...
HA, LAURENT! NOG STEEDS GEEN WERK?

NEE! EN TOCH ZOEK IK OVERAL...
VADER, MOGEN WE DE MARIONETTEN ZIEN?
DAT IS VEEL TE DUUR, ZEG!

TOCH WEL LEUK, HÈ, DIE POPPEN AAN TOUWTJES!
EN DAN TE BEDENKEN, DAT ER NOG ZO VEEL MENSEN NAAR GAAN KIJKEN, TERWIJL HAAST NIEMAND GELD HEEFT

DIT GESPREK BRENGT MOURGUET OP EEN IDEE...
EN VOOR HEEL WEINIG GELD MAAR...

DAN KOMEN ER NOG VEEL MEER MENSEN.
EN HOE MAKEN WE DIE POPPEN?

WE MAKEN POPPEN DIE HOL ZIJN, DAN KUNNEN WE ER ONZE HAND INSTEKEN EN ZO HUN ARMEN EN HOOFD BEWEGEN. M'N VROUW ZAL DE KLEREN NAAIEN

DAT IS EEN ZIJDEWERKER!
ZEKER!

EN EEN PAAR UUR LATER...
ECHT LEUK, DIE POP!
JA, WE ZULLEN HEM "GUIGNOL" NOEMEN.

IJVERIG BEGINNEN DE TWEE MANNEN ALLERLEI HOUTEN KOPPEN TE SNIJDEN ...
ALS HET MAAR LUKT!
HET ZAL WEL MOETEN, WANT IK HEB HAAST GEEN CENT MEER!

EN DIE DAG ...
MAG IK OOK WETEN, WAT DIT TE BETEKENEN HEEFT, MIJNHEER? GISTEREN HAD U UW HUUR AL MOETEN BETALEN.

DAT KLOPT, MAAR IK BEN AL VEERTIEN DAGEN ZONDER WERK.
IK WIL U WEL WAARSCHUWEN, DAT IK DE DEURWAARDER NAAR U TOE STUUR ALS IK MIJN GELD NIET BINNEN DE 48 UUR HEB!

DIT IS VRESELIJK! NU ZIJN WE ONHERROEPELIJK VERLOREN!
NEE, WE ZULLEN DE HELE NACHT DOORWERKEN.

EN DE VOLGENDE DAG IN DE VOLKSWIJK LANGS DE RHÔNE ...
ALS WE DE TEKSTEN MAAR KUNNEN ONTHOUDEN!
ACH, DAN VERZINNEN WE MAAR WAT!

NU IS HET ER OP OF ER ONDER!
VANDAAG OM 3 UUR VOORSTELLING VAN DE POPPENKAST TOEGANG: 1 CENT.

KOMT DIT ZIEN! KOMT DIT ZIEN!
VANDAAG OM 3 UUR VOORSTELLING VAN DE POPPENKAST TOEGANG 1 CENT.

EN OM 3 UUR...
NOU HET LOOPT NOG NIET OVER VAN DE TOESCHOUWERS...
ONTZETTEND! ER ZIJN NOG MAAR 12 MENSEN...

EN VOOR DIT WEINIG UITGEBREIDE PUBLIEK MAAKT DE POPPENKAST ZIJN DEBUUT.
3

EN AAN HET EINDE VAN DE VOORSTELLING !

EN DANK ZIJ HET HARDE WERKEN VAN LAURENT MOURGUET WERD DIT SPEL EEN ENORM SUCCES !

IN 1818 OPENDE MOURGUET, GEHOLPEN DOOR ZIJN DOCHTER, EN HAAR MAN, DE EERSTE GROTE POPPENKAST IN PARIJS.

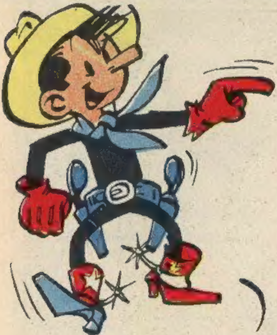
EN NU, NA TWEE EEUWEN, HOUDEN KINDEREN EN VOLWASSENEN NOG STEEDS VAN DE POPPENKAST.

SPEEL MET ONS MEE!

In het land van Chick Bill

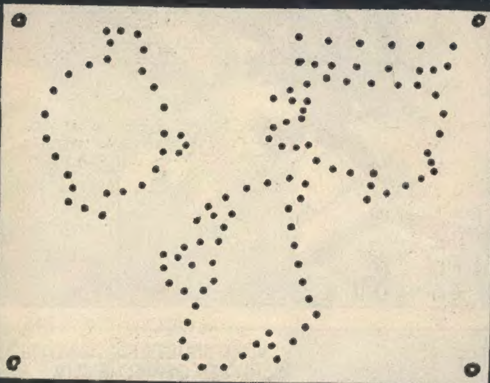

BEKIJK DE TEKENING GOED – ZE IS VERDUBBELD OMDAT KID EEN SPIEGEL IN DE HAND HOUDT – EN SPOOR ER DRIE ABSOLUUT GELIJKE DINGEN IN OP. ALS JE ZOVER BENT, DAN ZOEK JE DRIE DINGEN DIE SLECHTS IN SCHIJN GELIJK ZIJN.

2

CHICK BILL IS EEN SCHERPSCHUTTER, DAT WEET JE REEDS. HIJ SCHIJNT ECHTER OOK EEN KUNSTENAAR TE ZIJN... WIENS PORTRET HEEFT HIJ HIER "RAAK GESCHOTEN"?

4

CHICK BILL, KID ORDINN EN DOG BULL HEBBEN IEDER EEN OUTLAW GEVANGEN GENOMEN, MAAR HUN LASSO'S ZITTEN IN DE KNOEI. WELKE OUTLAW HEEFT IEDER VAN HEN GEVANGEN?

3

VIER TITELS VAN BEKENDE WESTERNS WERDEN DOOR ELKAAR GEHAALD. KAN JE ER DE JUISTE TITELS UITPIKKEN?

DE VEROVERING VAN DE TREIN
REUS FLUIT DRIE MAAL
HET WESTEN
DE LINKSHANDIGE

OPLOSSINGEN

1. 3 gelijke dingen :
— De sigaar van Kid en een sigaarvormig stukje hout op de grond.
— Het rookwolkje van de sigaar en het rookwolkje van het revolverschot.
— De spiegel van Kid en het plasje water op de grond.
De 3 andere :
— De linkerlaars van Chick is niet zoals de rechter.
— De cactus links heeft meer stekels.
— De linkerpoot van de stoel is dunner dan de rechter.

2.
Kuifje - Pechvogel - Clifton

3.
De verovering van het Westen - De trein fluit 3 maal - Reus (Giant) - De linkshandige.

4.
Kid Ordinn = outlaw 1
Dog Bull = 2
Chick Bill = 3

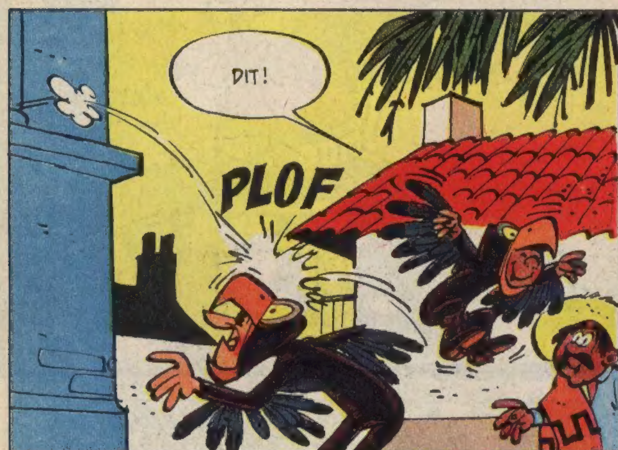
VIVA

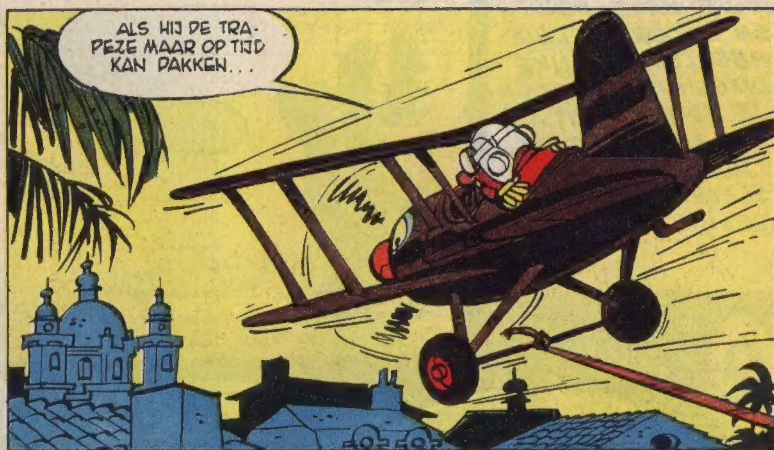
De «medewerker» van Rossavacca wil zich nu ook voor de

PANCHICO

TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL

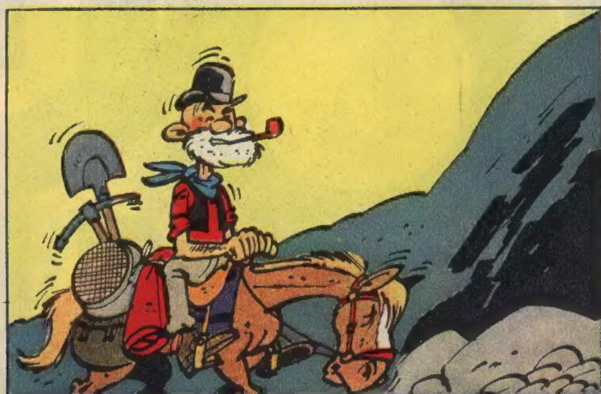
arte Adelaar door laten gaan, maar plotseling klinkt een stem, die zegt dat hij een bedrieger is...

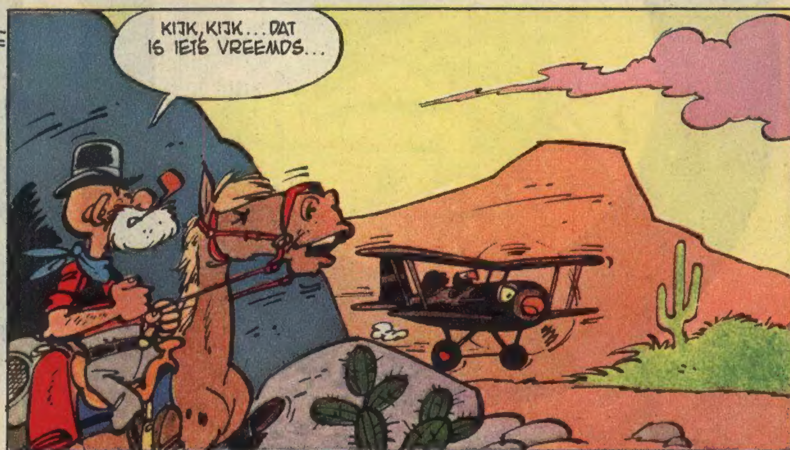

EN IN DE BERGEN IS SPROETEN-JO OP ZOEK NAAR TWEEDEHANDS GOUD, MAAR ZELF WORDT HIJ OOK EEUWIG GEZOCHT DOOR DE POLITIE

EN ENIGE TIJD LATER...

WORDT VOORTGEZET

DENK NIET, DAT HET RONKEND GEWELD DER MOTOREN ZICH IN NEDERLAND UITSLUITEND BEPERKT TOT DE BEFAAMDE TT VAN ASSEN, DE WEERGALOZE SNELHEIDSWEDSTRIJD, DIE DIT JAAR WEER EEN RECORD AANTAL TOESCHOUWERS HEEFT GETROKKEN : 120.000. NATUURLIJK, DIE TT, WAARVOOR DE « KEIEN » UIT DE INTERNATIONALE MOTORSPORT INSCHRIJVEN, SPREEKT HET MEEST TOT DE VERBEELDING.

CROS

MAAR de hele zomer door brullen andere motoren op minder bekende circuits in Nederland, geen prachtig geplaveide wegen met strobalen langs de bochten, maar wild, heuvelachtig terrein met kuilen, rul zand en onmogelijk smalle paadjes. Daar jagen keiharde kerels hun machines naar de eindstreep. Zij behoren tot het sterke gilde der motorcrossers, dat elk jaar in dichte stofwolken een felle strijd levert om de wereldtitel. Net als de pure snelheidsrijders van de vlakke weg hebben zij hun Grote Prijzen, in heel Europa trekken tienduizenden motorsportliefhebbers naar de bijna onbegaanbare terreinen om er de crossduivels aan het werk te zien.

— Gevarlijk, zo'n motorcross ? Welnee, vertelde René Baeten, de vroegere wereldkampioen, die in België altijd op eenzame hoogte stond, zijn vrienden, als ze het hem vroegen. « Het lijkt een riskante zaak om met een motor omlaag te duiken, slippend en tegensturend om overeind te blijven. Een gebroken arm of been, dat kan natuurlijk voorkomen, maar dat gebeurt ook in een voetbalwedstrijd. Waarvoor wij moeten oppassen, is een breuk van een of ander onderdeel, want dat kan je bij een hoge snelheid fataal worden. Daarom moet de machine prima verzorgd worden, vertroeteld als een baby en steeds weer gecontroleerd en van het verraderlijke stof worden ontdaan. » René Baeten was vol zerfvertrouwen, toen hij over de gevaren van het motorcrossen zijn mening gaf. Een maand later echter verloor hij het leven bij een ernstige val, waarvan een defect aan de motor de oorzaak was.

EEN TOEKOMSTIGE WERELDKAMPIOEN

Broer Dirks, de Nederlander, die in het internationale crossveld bijzonder hoog staat aangeschreven en van wie wel wordt gezegd, dat hij bij enig geluk wereldkampioen zou kunnen worden, kan de woorden van Baeten bevestigen. « Ik hoor soms tijdens de race, dat de mensen angstig schreeuwen als wij van een heuvel komen afdenderen. Het lijkt dan alsof we wel 100 kilometer per uur rijden, maar zelfs op een gemakkelijk terrein zijn snelheden van boven de 40 kilometer per uur praktisch uitgesloten. En als ze ons dan op een foto hoog in de lucht zien hangen, begrijpen ze niet,

S DUIVELS

dat er zo weinig ongelukken gebeuren. Maar de fotografen gaan altijd op hun buik in het zand liggen om een sprong van een renner zo sensationeel mogelijk voor de lens te krijgen. De werkelijkheid valt best mee ».

Broer Dirks is een nuchtere Nederlander, een café-houder uit Valkenswaard, die de motorsport liefheeft als een hobby, waarvoor niets te veel of... te duur is. Hij moet het als amateur, die geen fabriek achter zich heeft staan en een « stal » doorknede en ijverige monteurs, opnemen tegen de « profs » en doet dat met verbijsterend succes. Zijn motor is zijn « alles ».

Broer Dirks houdt van het zware race-werk. Hij begon er al mee op achttienjarige leeftijd, toen hij van zijn broer Albert een oude Norton cadeau kreeg. « Dat was wat. Ik leerde de eerste moeilijkheden van het terreinrijden overwinnen door me niets aan te trekken van builen, schrammen, kneuzingen en andere verwondingen. »

DE HELD VAN DE RACE

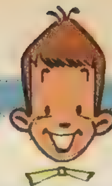
Onze stoere landgenoot kwam steeds meer in de belangstelling en verbaasde het vorig jaar tijdens de Nederlandse Grand Prix in Lichtenvoorde vriend en vijand door op een prachtige vijfde plaats te eindigen onmiddellijk achter de vier Zweedse « professionals ». Zijn BSA moest het natuurlijk afleggen tegen de perfecte machines van de wereldkampioen Tiplin, van Lundell, Johansson en Gustafson, maar de Nederlandse motorsportliefhebbers juichten Broer Dirks toe als de grote held van de race.

Broer Dirks klaagt er niet over, dat hij tegen supersnelle machines moet vechten, waarvan de bezitters, vooral Zweden, in een ideale konditie aan de start kunnen verschijnen. Hij moppert niet als hij de week vóór de race dag en nacht moet sleutelen aan zijn motor om de kans op panne zo klein mogelijk te maken. « Ik leef voor dit werk. Het maakt me gelukkig. Het enige wat me dwars zit is, dat er in ons land zo weinig begrip is voor onze sport. Voetballers hebben een terrein om te trainen, zwemmers hebben hun zwembaden en atleten hun sintelbanen, maar wij... ? Als ik een geschikt terrein heb gevonden om wat te crossen en mijn prestaties op het harde terrein op te voeren — dat is nog steeds mijn zwakke punt — dan is er altijd wel iemand, die een bordje met « verboden toegang » mag plaatsen en mij kan verdrijven.

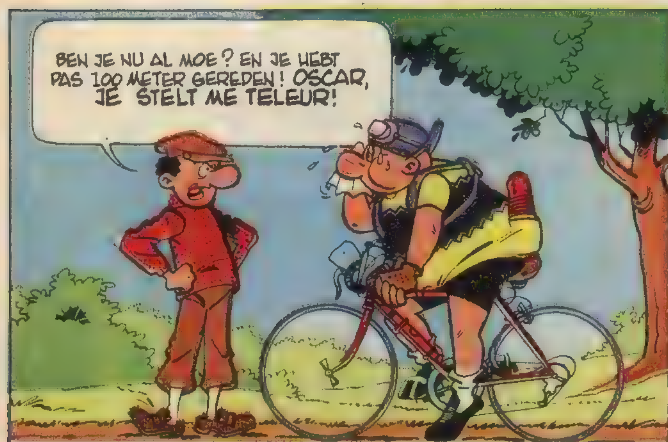
WAS HIJ MAAR EEN ZWEED !

Broer Dirks had eigenlijk een Zweed moeten zijn. Dan zou hij ongetwijfeld een der grote kandidaten zijn voor de wereldtitel en zich kunnen uitleven in zijn sport zonder steeds weer op obstakels te stuiten. Waar in Nederland van de zijde der fabrieken geen belangstelling bestaat voor de sport, zien de Zweedse motorfabrieken reclame en winst in de cracks, die op alle Europese circuits op het toneel verschijnen. De fabrieken leggen zelf banen aan, waarop hun favorieten de motoren kunnen uitproberen. Zij stimuleren de sport en hebben er mede toe bijgedragen, dat in Zweden al menigmaal een motorrijder tot sportman van het jaar is gekozen. Men kan zich voorstellen, dat Broer Dirks zijn Skandinavische collega's benijdt als zij met hun fonkelende karretjes, door helpers en mecaniciens omgeven, naar de races komen om ze te winnen. Onze landgenoot staat een beetje buitenspel, wat niet betekent, dat hij klaagliederen aanheft. Hij blijft vechten en wie weet, slaagt hij er nog eens in de Zweden voorbij te streven. B. DE GRAAF

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

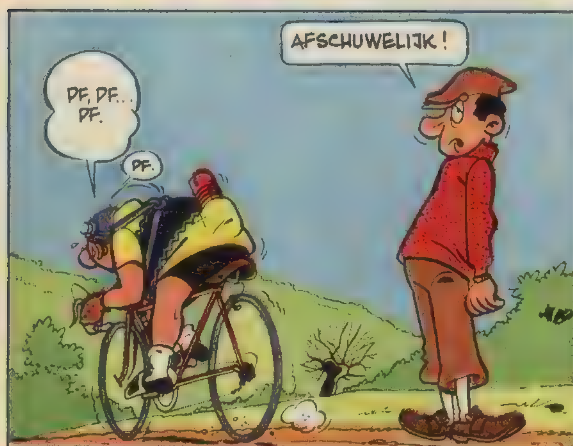
De olifant amuseert zich best. Hij begint een gevecht met een stier en wint...

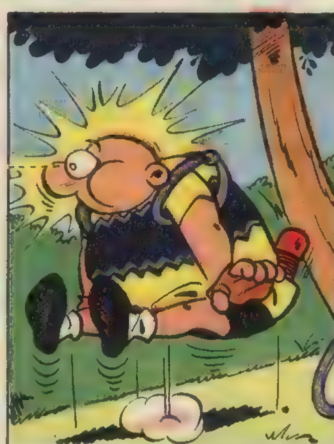

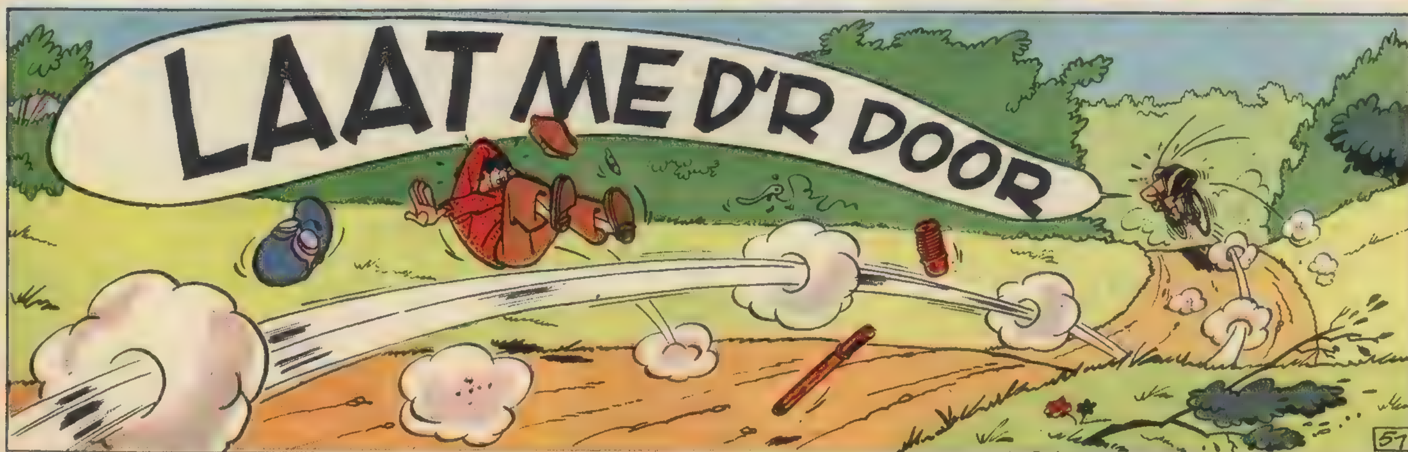

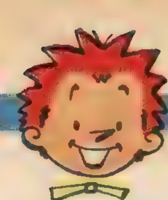

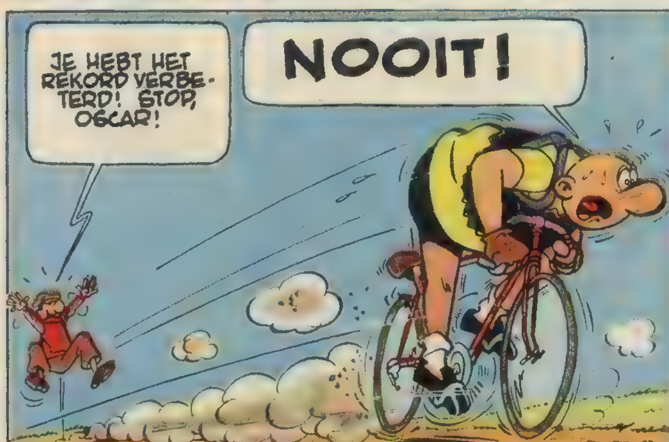

en ALFRED

door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

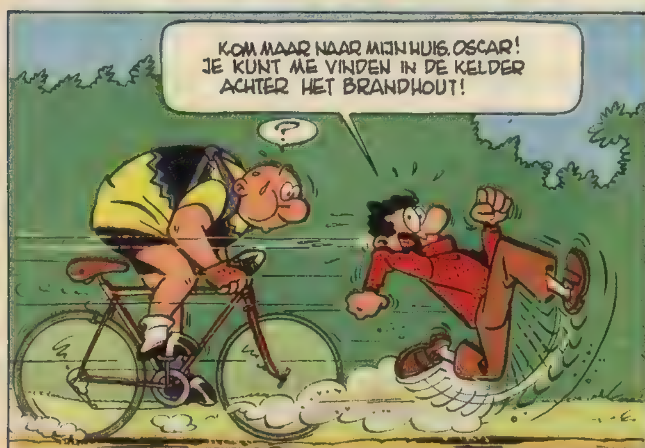
Ondertussen oefent Oscar ijverig op zijn fietsje…

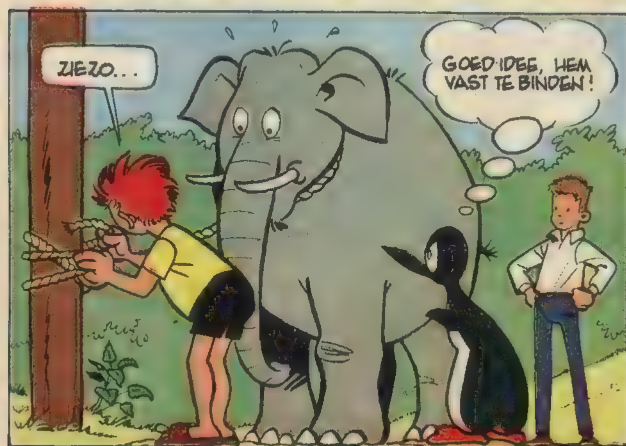

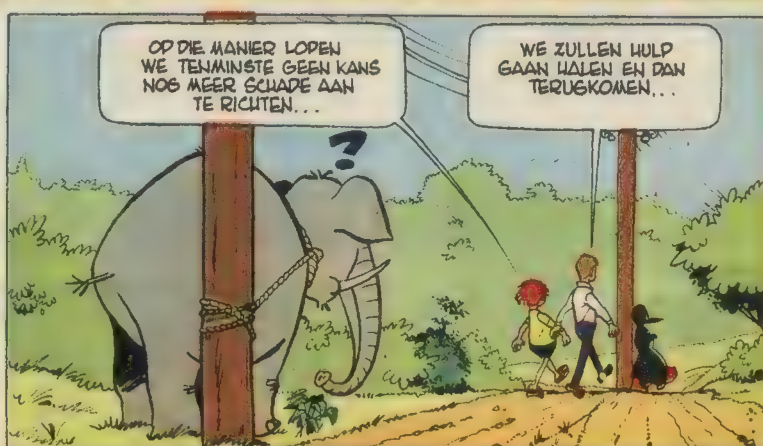

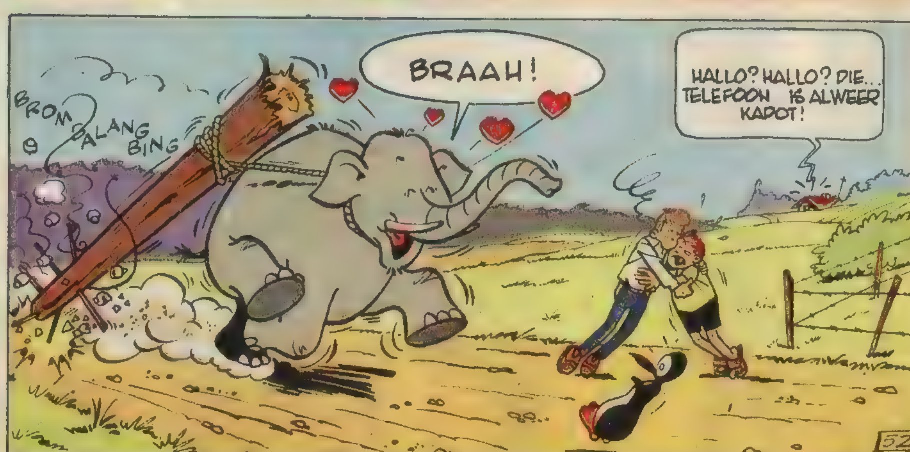

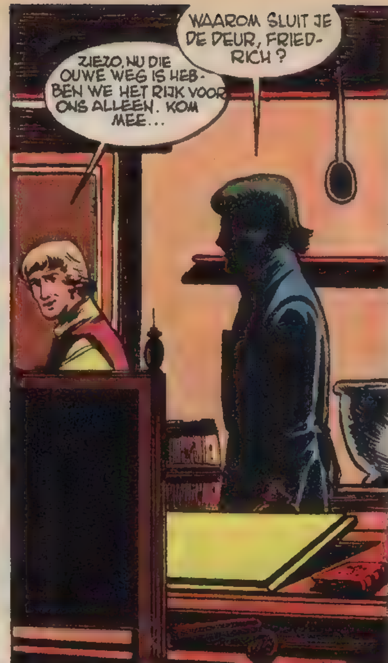
ALCHIMIST
TEGEN WIL EN DANK
JOHANN FRIEDRICH BÖTTGER

IN 1701 TE BERLIJN, DE HOOFDSTAD VAN HET TOENMALIGE KONINKRIJK PRUISEN...

ZORG GOED VOOR DE WERKPLAATS, JONGENS! EN DENK EROM, GEEN RARE DINGEN UITHALEN!

U KUNT RUSTIG OP REIS GAAN, BAAS!

WEES MAAR NIET BANG!

MAAR EEN UUR LATER...

EN OP DAT MOMENT...

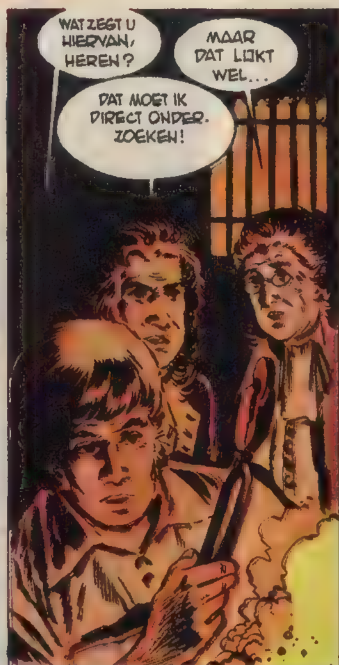

FRIEDRICH KAN NU GEEN KWAAD MEER DOEN BIJ ZIJN BAAS...

EVEN LATER...

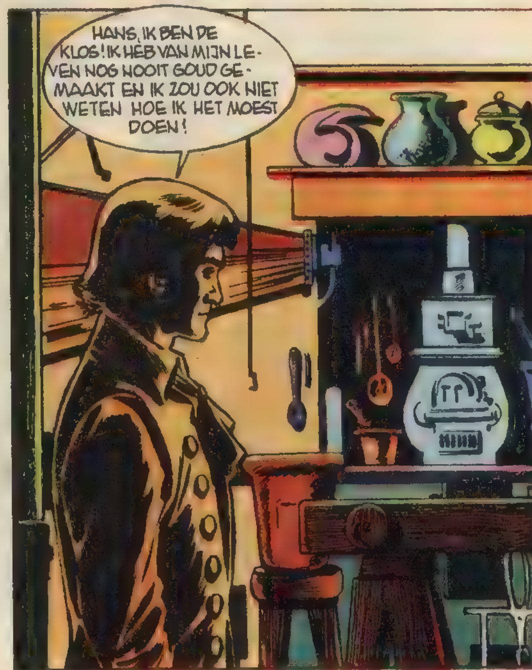

DAARGINDS IS DE GRENS! DIRECT BEN IK VEILIG!

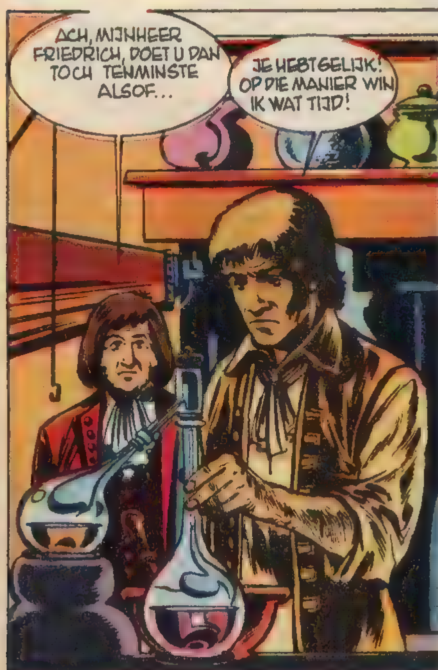

HALT!
WIJ ZULLEN U NAAR DE KEURVORST MOETEN BRENGEN!

EN BIJ DE KONING VAN SAKSEN...
HET IS ZEER ATTENT VAN MIJN NEEF, DE KONING VAN PRUISEN, ME ZO'N BEKEND ALCHIMIST TE ZENDEN!

FRIEDRICH WERD MET EEN KNECHT IN EEN FORT IN DRESDEN OPGESLOTEN.
DIT IS GEWOONWEG SCHANDALIG! WAAROM WORD IK GEVANGEN GEHOUDEN?

GEEN GEVANGENIS, MIJN BESTE: NAAST UW KAMER HEBBEN WE EEN VOLLEDIG LABORATORIUM INGERICHT! MAAK GOUD VOOR ONS, DAT IS ALLES WAT WE U VRAGEN!

HANS, IK BEN DE KLOS! IK HEB VAN MIJN LEVEN NOG NOOIT GOUD GEMAAKT EN IK ZOU OOK NIET WETEN HOE IK HET MOEST DOEN!

ACH, MIJNHEER FRIEDRICH, DOET U DAN TOCH TENMINSTE ALSOF...
JE HEBT GELIJK! OP DIE MANIER WIN IK WAT TIJD!

NA EEN PAAR WEKEN...
EN, KAPITEIN? WAT SPOOKT ONZE LOGÉ UIT?

SIRE, HET SPIJT ME, MAAR DE SMELTKROEZEN, DIE IK HIER HEB, KUNNEN DE VEREISTE HOGE TEMPERATUREN NIET VERDRAGEN!
GOED! DAN ZAL IK VUURVASTE AARDE LATEN KOMEN!
3

EN EEN PAAR DAGEN LATER...

OP ZEKERE OCHTEND...

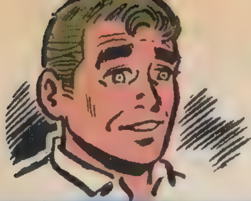

EN ZO MAAKTE JOHANN FRIEDRICH BÖTTGER HET EERSTE SAKSISCH PORSELEIN.

EN DANK ZIJ ZIJN VONDST, HEBBEN DE BEKENDE FABRIEKEN VAN MEISSEN DE WERELD EEUWEN-LANG CHARME EN SCHOONHEID GEGEVEN!

EINDE.

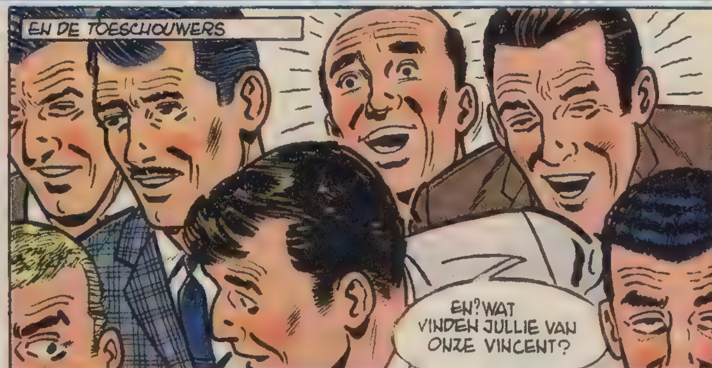

VINCENT LARCHER

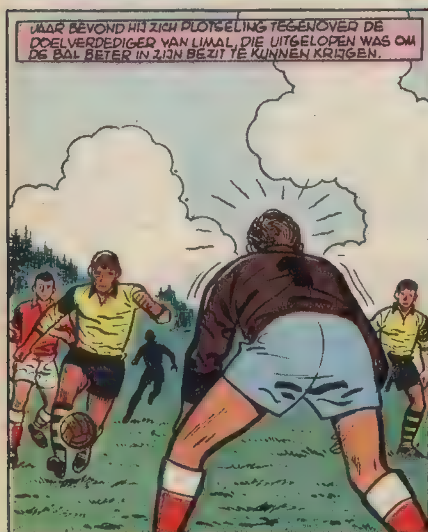

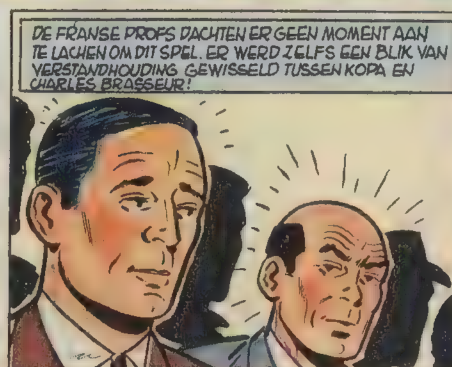

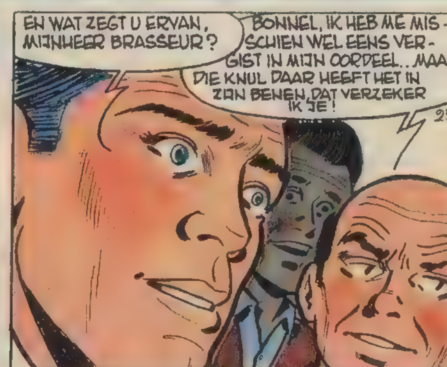

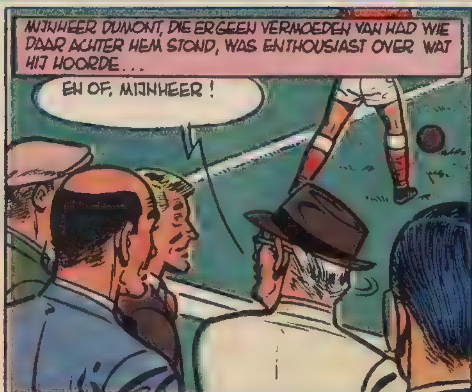

midvoor

TEKST EN TEKENINGEN:
Raymond Reding

aat in volle vaart op zijn eigen doel af !

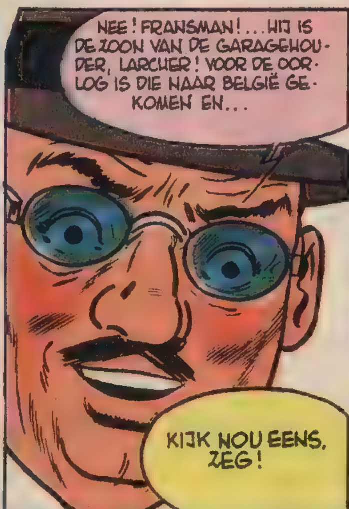

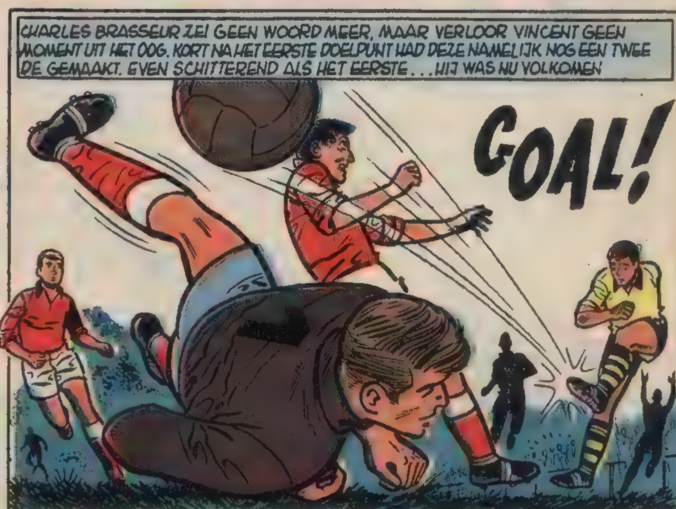

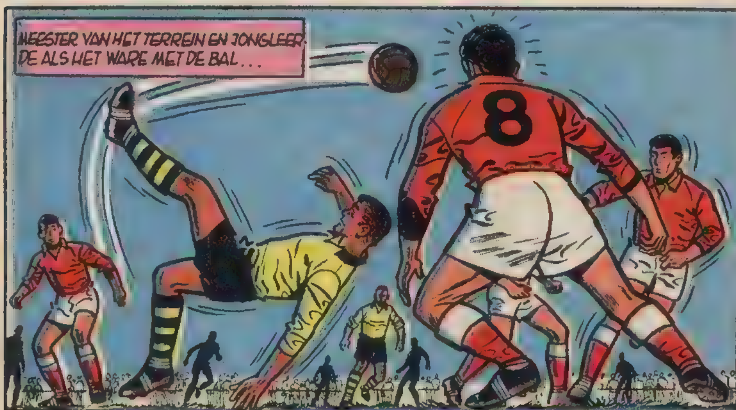

WORDT VOORTGEZET

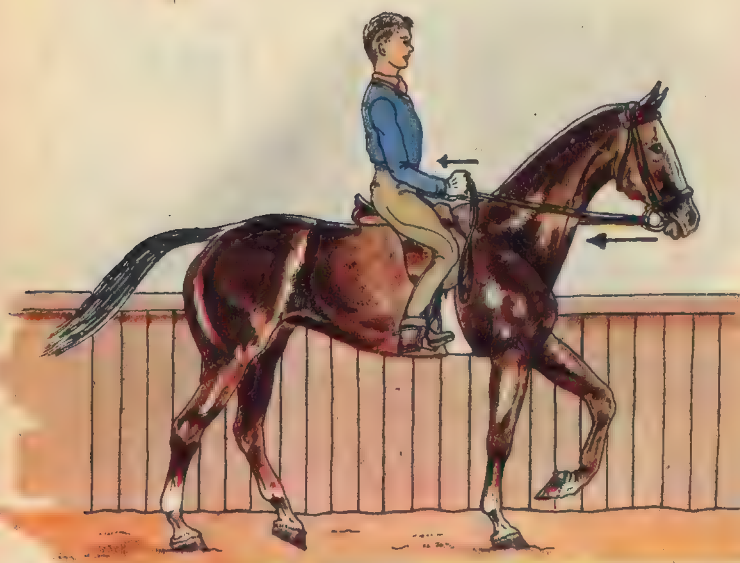
TE PAARD, JONGELUI ! (tweede deel)

Hoofdstuk III

DRESSUURRIJD

1

2

3

HET paard te leren dulden dat het bereden wordt, vraagt van de ruiter een diepgaande kennis. Als de hulpen maar zo'n beetje in het wilde weg toegepast worden, zonder dat de ruiter er zich goed rekenschap van geeft wat hij eigenlijk doet, zal het paard er niets meer van begrijpen en nukkig worden in plaats van gehoorzaam.

Vooral de hulpen met de handen moeten heel zorgvuldig toegepast worden, omdat ze direct met de uiterst gevoelige mond van het dier in aanraking komen !

IETS OVER DE TEUGELS

Als je in de manege op de rechterhand rijdt en je wilt rechtsomdraaien, zul je dat het paard duidelijk moeten maken.

Om dit te bereiken wordt met de buitenteugel, in dit geval de linkerteugel, nagegeven, wat niet wil zeggen dat deze in een boogje naar beneden hangt. Hij blijft wakend tegen de hals van het paard liggen om te voorkomen dat het te ver wegdraait. (Zie tek. 1).

Tegelijkertijd span je de binnenteugel, in dit geval de rechterteugel, iets, zodat het binnenoog van het paard net zichtbaar is. De linkerhand werkt van achteren naar voren en de rechterhand precies in omgekeerde richting (zie tek. 2). De binnenkuit (rechterkuit dus) ligt iets achter de singel en drukt. De buitenkuit moet op zijn hoede blijven om direkt in te kunnen grijpen als het paard voor de druk van de binnenkuit zijwaarts weg wil. (Zie tek. 3).

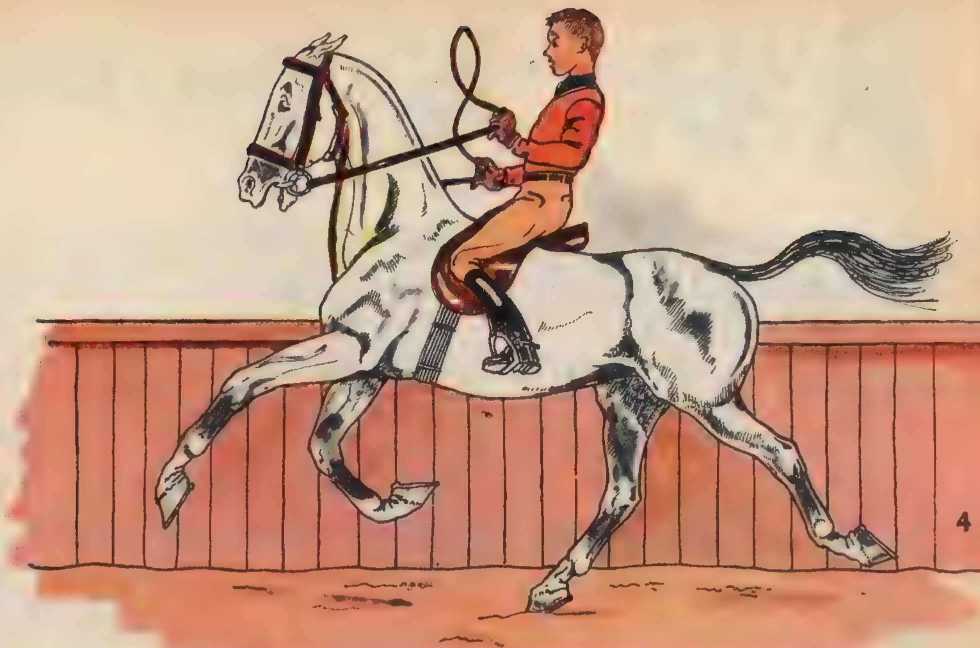
Ik wil nog even zeggen, dat er dus NOOIT aan de teugels getrokken mag worden. Het woord alleen is al uit den boze ! Ik heb dan ook over spannen gesproken !

DE BENEN

Ik heb al eens verteld, dat bij het voorwaarts gaan het aandrijven met de kuiten van belang is. Zorg er daarom altijd voor, nooit onbeheerste bewegingen met de benen te maken, want het paard verliest daardoor niet alleen zijn zelfvertrouwen, maar ook het vertrouwen in de ruiter ! De ruiter kan trouwens zelf ook voor verrassingen komen te staan, wat logisch is ! Het paard krijgt te maken met tegenstrijdige hulpen, weet niet meer wat te doen, schrikt dan ook nog van een flinke ruk aan het bit en springt tenslotte wanhopig weg. (Zie tek. 4). De ruiter is hier niet op verdacht en heeft grote kans eer hij het weet een « zandruiter » te zijn.

EN (Einde)

tekst en tek. : Rem

AL vaak genoeg heb ik erop gewezen hoe belangrijk het is een gevoelige hand te hebben bij paardrijden !

Denk eens aan de versnellingshendel in een auto. Dat is ook een gevoelig instrumentje, want aan de andere kant van dat hendeltje grijpen diverse tandwieltjes en wielen in elkaar en vergeet een slordige bestuurder de koppeling in te trappen, dan begint de versnellingsbak zwaar te protesteren of gaat stuk...

Bij een paard zitten geen tandwieltjes aan de andere kant van de teugels, maar de mond. Tussen de achterste snijtand en de voorste kies heeft het paard namelijk een tandeloos gedeelte en daar rust het bit op. Druk nu zelf eens je tong tegen je tandvlees, liefst waar je een tand mist, dan voel je meteen wat een paard van een ruwe hand te lijden heeft, want je martelt het dier niet met een tong maar met een metalen bit !

Bij een gevoelige hand beschouwt het paard het bit niet als een hinderlijk ding. Sommige paarden, vooral jonge, zien het bit als een hulpmiddel, een soort steun. Wordt deze weggenomen, dan kan het zelfs voorkomen, dat ze struikelen.

Dat een paard steeds het contact met de hand van de ruiter wil voelen (als deze rustig is) wordt bewezen door het feit, dat het dier direct de mond naar boven brengt als de ruiter de teugel iets nageeft. Bij een onrustige hand zal het paard aan de teugel proberen te ontkomen.

RECHTLOPEN is voor een paard erg moeilijk. Van nature gaat een paard iets scheef en het is aan de ruiter dit te corrigeren. Het oefenen in de manege is onontbeerlijk, dat blijkt weer eens te meer ! Maak veel oefeningen zoals van hand veranderen, keertwendingen, halve en hele voltes.

Bij het cirkelwerk moet het paard als het ware gebogen gaan. Dit te bereiken is het ideaal van iedere goede ruiter.

Maar, er zijn niet veel ruiters, die dit ideaal werkelijkheid zien worden !

Doe de genoemde oefeningen eerst in stap en vervolgens in draf. Haal daarbij de voeten eens uit de stijbeugels, dan schaaf je je eigen zit ook steeds bij !

Een andere oefening, waar eigenlijk alleen ervaren ruiters aan mogen beginnen, is het zijwaarts gaan van het paard.

Dit is een heel moeilijke oefening om netjes uit te voeren.

De hulp ervoor moet op het juiste moment gegeven worden, als het binnenachterbeen opgenomen wordt ! Maar om te weten wanneer dat precies gebeurt, zal de ruiter heel wat uurtjes achter de rug moeten hebben in de manege !

Hetzelfde geldt voor het verwisselen van been tijdens de galop. Dat er een linker- en rechtergalop bestaat weet je al, want daar heb ik al vaak genoeg over gesproken.

Als het paard nu bijvoorbeeld op het rechterbeen galoppeert, moet de ruiter gedaan zien te krijgen, dat het op het linkerbeen overgaat. Hoe dat in zijn werk gaat zou te lang zijn om uit te leggen, maar het vraagt heel wat oefening, niet alleen van de ruiter maar ook van het paard, geloof me gerust !

Trouwens, ik kan beginners alleen maar aanraden nooit aan dergelijke oefeningen te beginnen voor de eenvoudige dingen er geheid in zitten.

DRESSUURRIJDEN is voor alles een kwestie van geduld en oefenen. Dit oefenen moet trapsgewijs geschieden.

Als de leerling één ding goed geleerd heeft en dat perfect uitvoert, kan tot het volgende « programmapunt » overgegaan worden. Eerder beslist niet ! Oefen daarom veel in de manege, luister goed naar je rij-instructeur en wees streng voor jezelf ! Een goede houding te paard, een uitstekende zit en gevoelige handen moeten voortdurend je grootste zorg zijn ! Als je werkelijk streng voor jezelf bent en alleen maar met het beste tevreden, zul je een goed ruiter worden !

De Musketier

van de Koning!

De beurs van onze held is teruggevonden door een man, die hij nu in dienst neemt.

DOOR L. & F. FUNCKEN.

WORDT VOORTGEZET

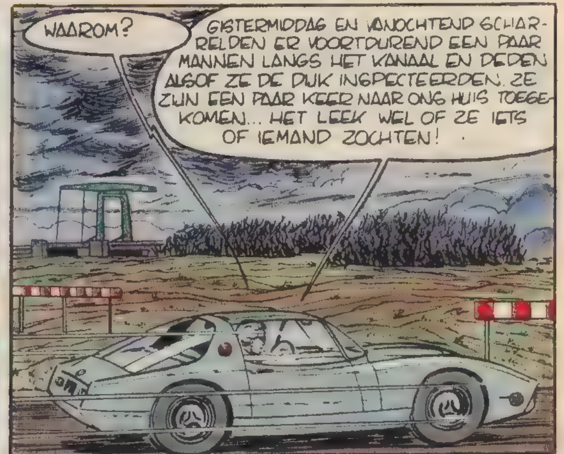
de terugkeer van

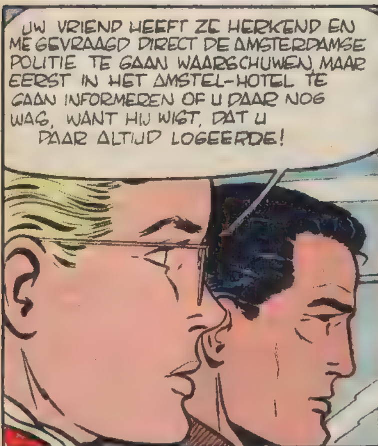
Michel heeft het spoor van Steve teruggevonden

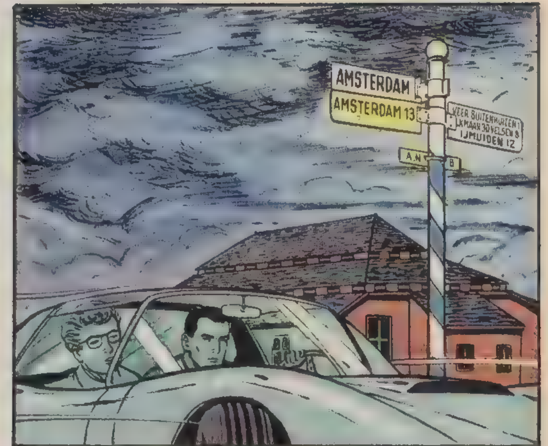

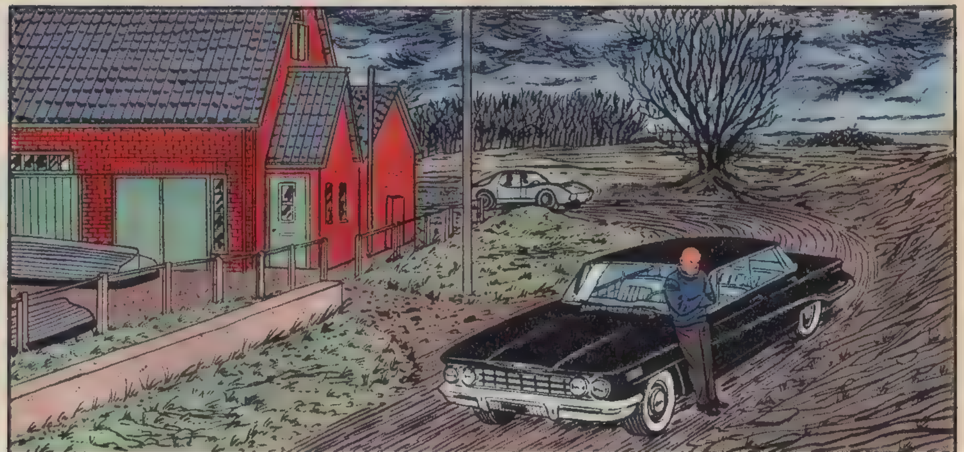

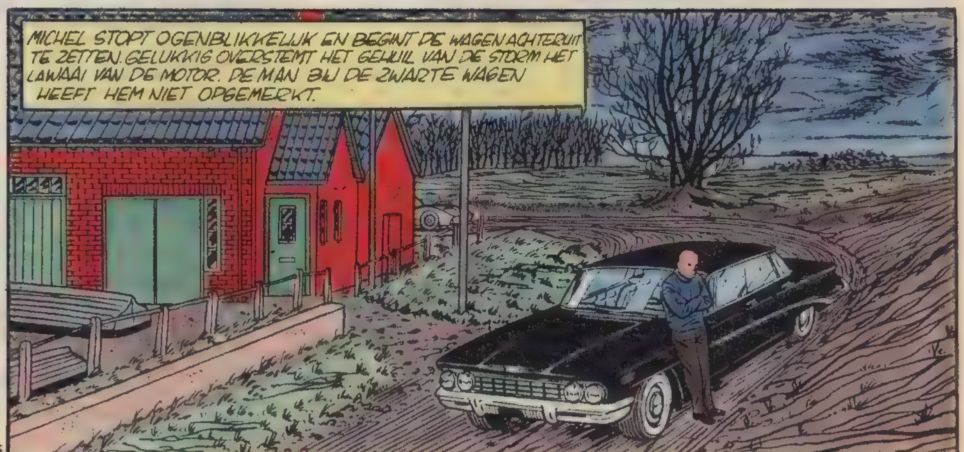

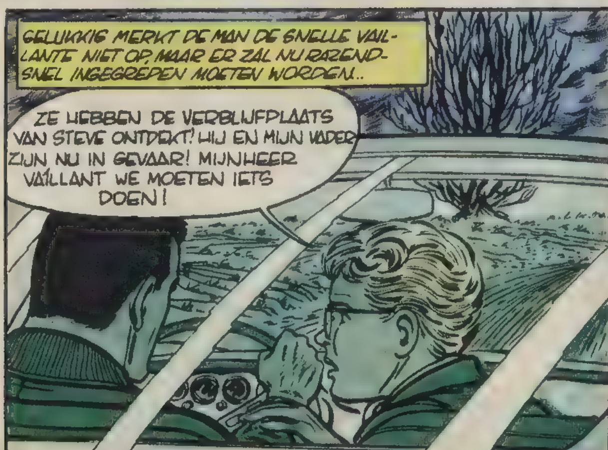

STEVE WARSON

EEN NIEUW AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT DOOR

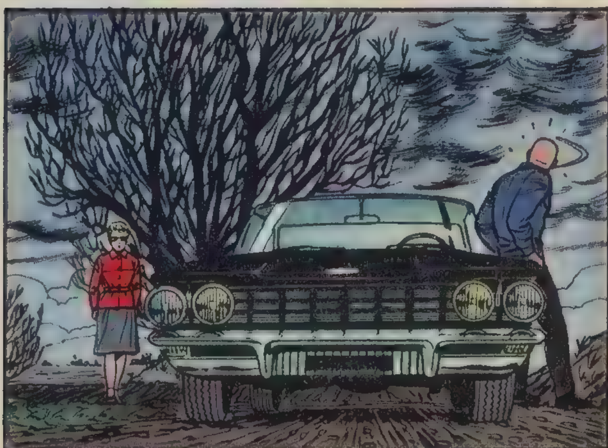
z laatste werd namelijk van de dood gered door de vader van het meisje, dat Michel nu naar de verblijfplaats van Steve brengt.

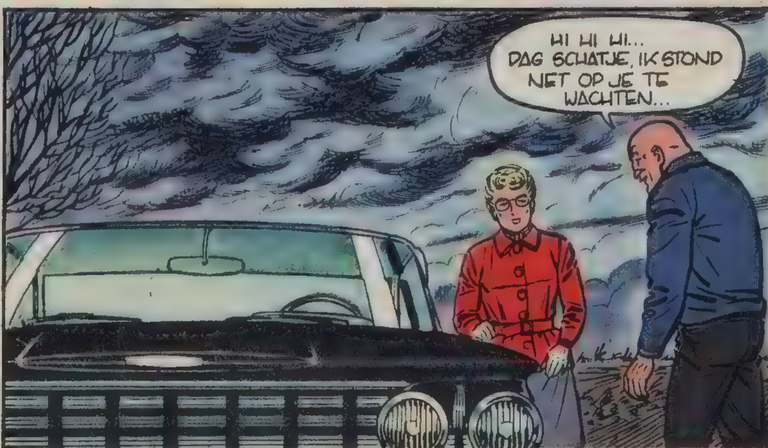

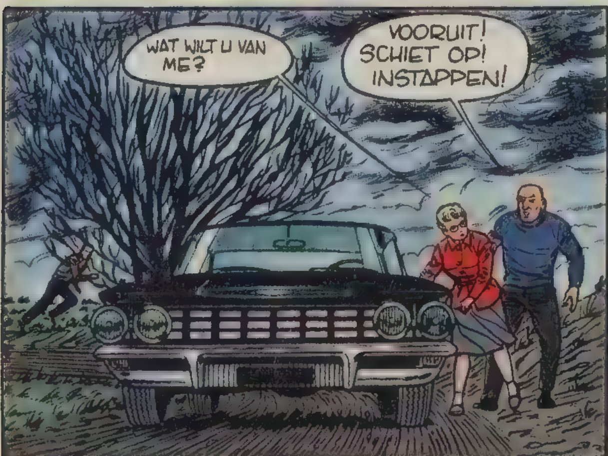

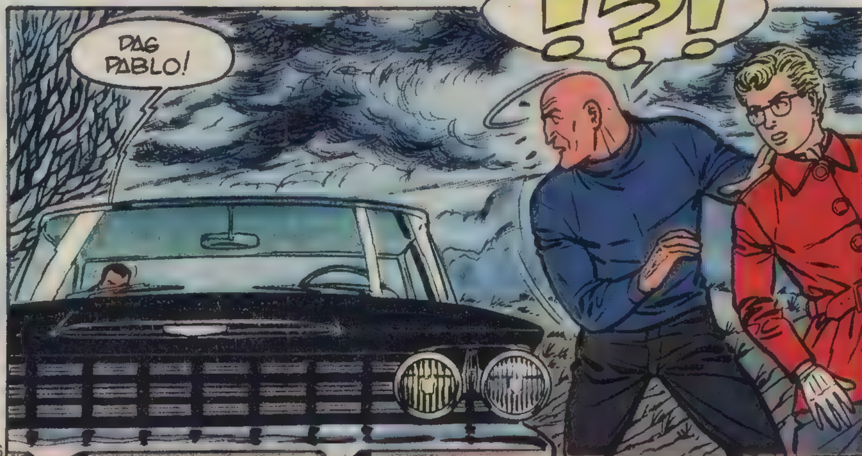

46

HET WITTE KASTEEL

Verhaal : P. Step
Tekening : C. Lambert

JA, hij wilde wel meegaan. Dromerig keek de jongen de man, die daar voor hem stond aan, want hij was nog helemaal in de sfeer van het boek, dat op zijn knieën lag.
— Nou, kom dan, herhaalde de man.
Ja, hij zou weggaan. Waarheen? Dat wist hij niet, maar hij wilde weg, weg van alles en die vreemde man zou hem meenemen. Hij keek nog eens naar het huis, waar hij woonde. De bekende tuin ervoor, de hoge bomen als een beschermende muur aan de zijkant en het landschap, dat hij door en door kende...
— Ja, ik kom...
Het was nog erg vroeg in de ochtend en tere nevelslierten, die een stralende zomerdag beloofden, vluchtten weg. De jongen klom op de bok van de wagen. De man kwam naast hem zitten, klakte met zijn tong en rustig begon het zware paard voorwaarts te gaan.
De jongen keek even vol vertrouwen naar de grote man, die naast hem zat en deze glimlachte vriendelijk. De jongen kende hem niet, maar hij was toch niet bang.
— Nou bles, er wordt op ons gewacht, zei de man tegen het paard en het dier ging in draf over. De jongen hield zich stevig vast aan de zijkant van de wagen, die door het ongelijke karrespoor hotste.
— Waar gaan we heen? vroeg de jongen.
De man wees met zijn zweep naar de einder, die wazig blauw in de ochtendnevel lag...
— Daarginds. Je zult het wel zien...
— Fijn, zei de jongen, dat heb ik al zo lang gewild.
Ze lachten allebei.
De jongen vond het heerlijk en voelde zich blij en vrolijk. Hij was vrij! Nooit meer zou hij naar het verleden terugkeren, dat vreselijke, saaie leven met al die ontzettend vervelende kleine dingetjes. Het werk, dat hij iedere dag moest doen, waardoor alle dagen op elkaar gingen lijken... Nee, hij wilde de wereld zien, weg van die akelige werkjes op het land, nooit meer onkruid wieden of aardappelen rooien. In zijn boeken had hij gelezen, dat er nog iets anders moest zijn in de wereld en nu was hij op weg naar dat nieuwe leven... De zon was hoger gestegen en het werd steeds warmer...
De jongen doezelde zo'n beetje in dromen verzonken.

Kom mee naar blz. 28

Het Witte Kasteel

Vervolg van blz. 27

Opeens schrok hij toen hij vlak bij een bel hoorde luiden. De weg maakte een scherpe bocht en nu waren ze op een grindweg gekomen.

— Waar zijn we ? vroeg de jongen.

De man naast hem antwoordde niet.

De weg was aan twee zijden omzoomd door heggen en na een laatste bocht kwamen ze voor een hek. De jongen tuurde er doorheen en zag aan het eind van de oprijlaan de witte voorgevel van een kasteel.

Het was of hij in een sprookje terecht gekomen was. Het zou daar binnen beslist heerlijk zijn. Daar zou hij wel zijn hele leven door willen brengen. Het gras was hier groener, de hemel strakker blauw en de bomen mooier dan hij ooit gezien had.

Over zo'n kasteel had hij in zijn boeken gelezen. Nu waren ze er heel dicht bijgekomen en even later hielden ze stil voor de grote ingang.

De man sprong van de bok.

— Blijf hier maar even wachten, bromde hij tegen de jongen. Hij liep de trappen van het bordes op en verdween door de grote deur. De jongen klom ook van de wagen en liep over het zachte gras naar de vijver voor het kasteel. Op een van de banken, die daar stonden, ging hij zitten. Hier wilde hij blijven wonen, daarboven achter een van die ramen was een kamer voor hem, dat wist hij zeker en iedere dag zou hij deze prachtige bomen, dit frisse gras en die heldere vijver zien... Het was warm en de jongen voelde zijn oogleden zwaar worden. Hij strekte zich uit op de bank en was even later in diepe slaap verzonken.

★

Hij droomde van het huisje, waar hij met zijn vader gewoond had, sinds de dood van zijn moeder heel lang geleden. Het leven had zijn vader niet gespaard en van hem een hard mens gemaakt. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werkte hij en eiste dat ook van zijn zoon.

Maar de jongen hield veel meer van zijn boeken en kon uren zitten dromen... Zijn vader werd dan ongeduldig en mopperde :

— Denk jij, dat het eten vanzelf op tafel komt ? Waarom was zijn vader toch zo ?

Deze morgen was hij vroeg opgestaan om het boek, dat hij de avond tevoren buiten had laten liggen, uit te kunnen lezen. Opeens had die vreemde man voor hem gestaan en nu was hij hier in dit prachtige park met het mooie witte kasteel. Hij hoorde weer het geluid van de bel...

Het bleef maar aanhouden en plotseling schrok de jongen wakker. Het bellen kwam uit het kasteel en even later zag hij de grote deuren opengaan en stoeiend rende een groep jongens naar buiten.

De jongen snapte er niets van.

— Zo, luiwammes ! Heb je lekker geslapen ? Je vader had wel gelijk...

— Mijn vader ? Kent u die dan ?

— Natuurlijk ! Dacht je dat het mijn gewoonte was alle jongens, die ik op straat tegenkom, mee te nemen ?

— Vooruit kom mee, dan zal ik je bij de directrice brengen...

— De directrice ?

— Zeker, wat dacht je dan ? Het is hier een school...

De jongen legde zijn hand in de grote zware vuist van de man en ging met hem mee.

— Wist je niet, dat dit een school was ? vroeg de man, terwijl ze over het grasveld liepen.

— Je vader vond, dat je maar moest gaan leren, want je zit altijd met je neus in allerlei boeken. Maar ik denk, dat hij heel hard zal moeten zwoegen om alles te kunnen betalen. Fijne kerel, die vader van je !

Fijne kerel ! De jongen kreeg tranen in zijn ogen. Waarom was hij altijd zo onvriendelijk en ondankbaar geweest ?

— Ik moet hier iedere week spullen brengen en je vader had me gevraagd of ik jou mee wilde nemen. Toen ik je vanochtend op die bank zag zitten, dacht ik, dat je op me zat te wachten.

— Ik ben erg vroeg opgestaan, zei de jongen, en heb m'n vader niet gezien vanmorgen.

— Oh, daarom wist je natuurlijk nergens van. Misschien maakt hij zich wel ongerust over je. Maar neem een goede raad van me aan en doe hier goed je best op school, al was het alleen maar voor je vader. Hij is een prachtkerel !

— Ja, zei de jongen ernstig en vastbesloten, ik zal heel hard werken !

Hij begreep, dat hij zijn vader daar gelukkig door zou kunnen maken.

EINDE

OXFORD OF CAMBRIDGE?

WANNEER er over Britse universiteiten wordt gesproken, denken we inwillekeurig aan die van Oxford of Cambridge. Zij zijn immers de meest vermaarde en hebben door de eeuwen heen steeds een goede naam gehad. Nochtans zijn zij niet de enige universiteiten van Engeland !

OXFORD of Cambridge zijn steeds scherpe rivalen geweest en in hun sportwedstrijden komt zulks wel het best tot uiting. Vooral de jaarlijkse roeiwedstrijd is een gebeurtenis, die door elke Brit intens wordt meegeleefd. Tijdens de week, die het Paasfeest voorafgaat zijn de oevers van de Theems het trefpunt van tienduizenden enthousiaste sportliefhebbers en fans, die van de verbeten kamp getuige willen zijn. Uren voor de aanvang van de wedstrijd verdringen zij zich langs de stroom om een goed plaatsje te vinden en niets van de gebeurtenis te missen.

Want al duurt de roeiwedstrijd slechts enkele minuten en zien de meeste toeschouwers slechts een flits van de twee snel voorbijroeiende teams, toch wenst de Brit het evenement van het jaar met eigen ogen te zien. Naast de Cup Final, die op voetbalgebied de kroon spant, en de derby van Epsom wat de paardrennen aangaat, is de roeiwedstrijd Oxford-Cambridge wel de meest populaire sportgebeurtenis van het jaar.

HET sportevenement is zo populair omdat het een traditie is geworden. En een Brit beschouwt een traditie nu eenmaal als iets heiligs. Daarenboven is er nog de rivaliteit tussen de twee beroemde universiteiten, die gedurende eeuwen de enige in Engeland waren. Een vinnige naijver heeft beide steeds tegen elkaar in het harnas gejaagd, zij het dan ook altijd op faire wijze. In het hart van de Engelsman hebben zij een grote plaats veroverd en die sympathie uit hij door ofwel voor Oxford, ofwel voor Cambridge het vuur uit zijn sloffen te lopen.

DE Britten die in één van beide universiteiten hun studies hebben gedaan noemt men, naargelang de school waar zij vandaan komen, Oxoniens of Cantabs. En in hun verder leven zullen zij steeds in de bres staan, wanneer het er om gaat de eer van hun school te verdedigen.

Nochtans maken Oxford en Cambridge deel uit van dezelfde universiteitsfederatie. Elk heeft zijn beroemd « college », dat voor Oxford « Christ Church » heet en voor Cambridge « King's ». Beide hebben hun clubs en beide ook schonken Engeland een pleïade van grote en beroemde mannen. Maar ieder houdt aan zijn geaardheid, zijn traditie en zijn gewoonten.

Zo is Oxford er fier over, dat zij eleganter is en meer « snob » dan Cambridge. Oxfold telt zo maar eventjes 180 studentenclubs met soms de meest onmogelijke namen.

Er zijn Chinese clubs, Be-Bopclubs, de club van de fanatiekers, de club van de erfelijken, en nog veel andere. De meest selecte club is deze van enkele rijken, die zich de « Bullingdon-club » noemt. Zij telt nooit meer dan twintig leden. Eén van de specialiteiten van deze club is het organiseren van een banket, na afloop van het feest wordt al het gebruikte vaatwerk aan stukken geslagen...

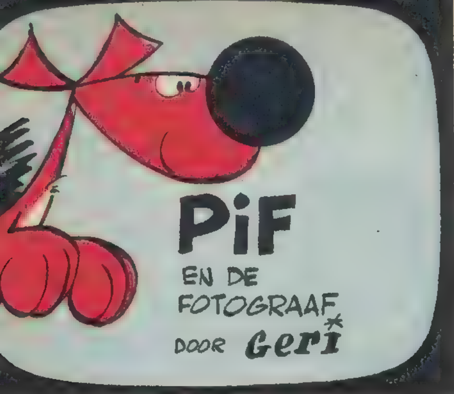
De universiteit van Cambridge is niet zo preuts en is er meer op berekend degelijke studenten te vormen, dan in onmogelijke kleren te lopen en exclusieve clubs te stichten.

Wat Oxford voor heeft op Cambridge, is haar hoge leeftijd. Zij werd in 1254 gesticht, door een besluit van Paus Innocentius IV. Cambridge daarentegen werd 64 jaar later, in 1318 opgericht.

Over het algemeen zijn de studies er zwaar maar het is evenmin gemakkelijk in de sportploegen verkozen te worden. Reeds maanden van te voren hebben er in elke universiteit schiftingswedstrijden plaats, om de deelnemers aan de universitaire sportwedstrijden te selecteren.

Maar ondanks alle studentikoze grappen en geplogenheden wordt er, zowel in Oxford als in Cambridge, door de meeste studenten ernstig werk geleverd en bereiden duizenden jongens en meisjes er zich voor om later nuttig te zijn in de maatschappij.

Toch willen wij nog even een eigenaardigheid vermelden : Om een oude gewoonte in stand te houden, beginnen in « Christ Church College » de cursussen en ook de andere gebeurtenissen steeds vijf minuten vroeger dan elders in Engeland. De reden ? Christ Church aanvaardt het gebruikelijk uur van de meridiaan van Greenwich niet en houdt de middaglijn in ere, die door de universiteit loopt...

PiF
EN DE
FOTOGRAAF
DOOR Geri*

SSKSK
NU EVEN GOED STILZITTEN !

BLITZ

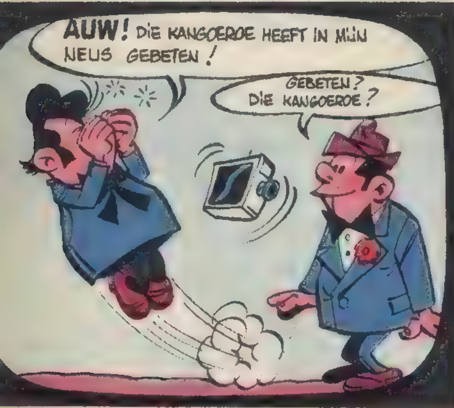
J, EN WAT DAN NOG? HEBBEN JUL-LIE NOG NOOIT EEN NEGATIEF GEZIEN ?

ACH, MIJNHEER, DOE DIE OUDE ROMMEL TOCH WEG !... HIER DIT KLIKAPPARAAT IS HET TOESTEL VAN DE TOEKOMST !

KIJK EENS WAT EEN STROOMLIJN, MIJNHEERTJE... HET NIEUWSTE VAN HET NIEUWSTE, VERSTELBARE LENS, MIJNHEER,... ER IS WERKELIJK GEEN BETER APPARAAT DENKBAAR !

PROBEERT U HET MAAR EENS !... ZIET U DIE KANGOEROE DAARGINDS? STEL MAAR IN, KIJK EN KLIK!

EN ZOOM !

EN ZOOM- ZOOM !

AUW! DIE KANGOEROE HEEFT IN MIJN NEUS GEBETEN !
GEBETEN? DIE KANGOEROE ?

DIE VERKOPER HEEFT ME WERKELIJK OVERTUIGD! VOOR EEN MOMENTOPNAME IS ER GEEN BETER TOESTEL.

DAT WORDT EEN PRACHTIGE OPNAME ! DE KANGOEROE IN ZIJN EIGEN MILIEU. EEN BEETJE DICHTERBIJ KRUIPEN !
KUIFJE

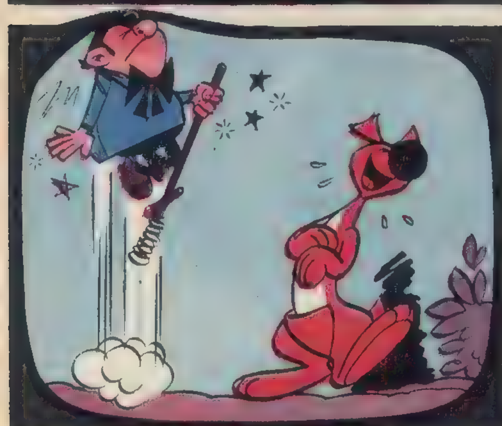
PFFF! NU PROBEER IK AL EEN UUR EEN BEETJE DICHTER BIJ HEM TE KOMEN, MAAR DAT BEEST SPRINGT STEEDS WEER WEG !

IK HEB EEN GOED IDEE !

NU ZULLEN WE EENS ZIEN !
ZOOIINNG

KNAP BEDACHT HÈ ?

EN STEEDS MAAR HOGER !
ZOOiiNG

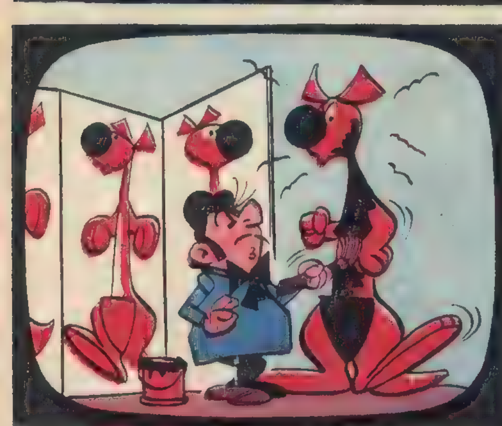
BEDOEL JE, DAT JE HOGER KAN DAN IK ?

DAT IS ALTIJD HETZELFDE GEDONDER MET DIE KLEINE SCHERMEN !

MIJNHEER, HIER HEB IK DE JUISTE OPLOSSING VOOR U ! KLIK, DE KANGOE-ROE BIJ U THUIS EN IN ALLE MOGELIJKE STANDEN !

DIE VERKOPER HEEFT GELIJK, DIT IS DE MANIER ! KAMERFOTO'S !

EIGENLIJK VIND IK, DAT ER NIET GENOEG RELIEF IN ZIT !

ALS IK ZE NU EEN BEETJE RETOUCHEER ZAL HET WEL BETER WORDEN !

STUKKEN BETER ZO, ZEG !... HET LIJKT WEL OF...

PLATSJ

MIJNHEER, IK HEB HIER NOG EEN FANTASTISCH KLIK-PRODUCT VOOR U !

KLIK !

ALS U NU NIET DIRECT MET AL UW KLIK-ROMMEL VERDWIJNT
KLIK... KLIK... KLIK...
EINDE

Beter dan een ENCYCLOPEDIE !

Een prachtige documentatie levendig beschreven en zeer rijk geïllustreerd met schitterende kleurenfoto's. De collectie van de Aardrijkskunde werd gerealiseerd met medewerking van deskundigen in het vak en gepresenteerd door de Kuifje's Bon. Deze collectie heeft niet alleen een opvoedende en kulturele waarde, ze is bovendien zeer aantrekkelijk zowel voor jongelui als voor volwassenen. Er bestaan 80 reeksen van 10 kleurenfoto's om in de albums te plakken. De reeksen zijn verkrijgbaar in ruil voor 50 bons.

ALBUMS : BELGIE (2 delen) — EUROPA (4 delen) — AMERIKA (2 delen). Ieder deel bestaat uit 48 pagina's in twee kleuren en is gebonden in een plastic-omslag; formaat 21 × 27 cm. Prijs : 32 F (ingenaaid). — De 2 delen van Amerika zijn eveneens verkrijgbaar in een luxe-uitgave aan 40 F per exemplaar. De albums zijn verkrijgbaar in de KUIFJE'S winkel — de warenhuizen A L'INNOVATION — bij alle boekhandelaars — over de post tegen storting van het vereiste bedrag op postrekening 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL. Degenen, die per giro of per postwissel betalen, moeten hun bestellingen duidelijk aangeven, want dan ontvangen zij : 50 bons voor 2 albums — 100 bons voor 3 albums — 200 bons voor 4 albums. Als ze tenminste in één keer besteld worden.
N.B. - Wij doen geen zendingen tegen terugbetaling !

COLGATE - PALMOLIVE - PANA
HACOSAN-LOMBARD COLLECTIE
CLE D'OR - VULPEN LE TIGRE
NOSTA - TOSELLI - PALMAFINA
JU'CY en WHIP - VANDENHEUVEL
MATERNE-PROSMANS
KUIFJE'S FRUIT

Je kunt je bons opsturen naar :
DE KUIFJE'S BON, P.H. SPAAKLAAN 1 tot 11, Brussel 7, ze omruilen in de Kuifje's winkel (zelfde adres) of in de warenhuizen A L'INNOVATION.

Vergeet vooral niet, dat VICTORIA ook kleurenfoto's voor het album « AMERIKA » van de KUIFJE'S BON uitgeeft. Je kunt ze vinden in de verpakkingen van het hele « BIG »-gamma (prijs 5 F) en « Côte Perlée » (prijs 3,25 F) of in ruil voor de Victoria-grenadiertjes. Plak die in de vakjes van een rooster op de achterkant van een verpakking en stuur ze op naar : Victoria, Deneckstraat 24 in Brussel.

DIE ONVERBETERLIJKE BAS !

DOOR Mitte!

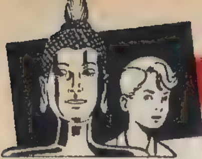

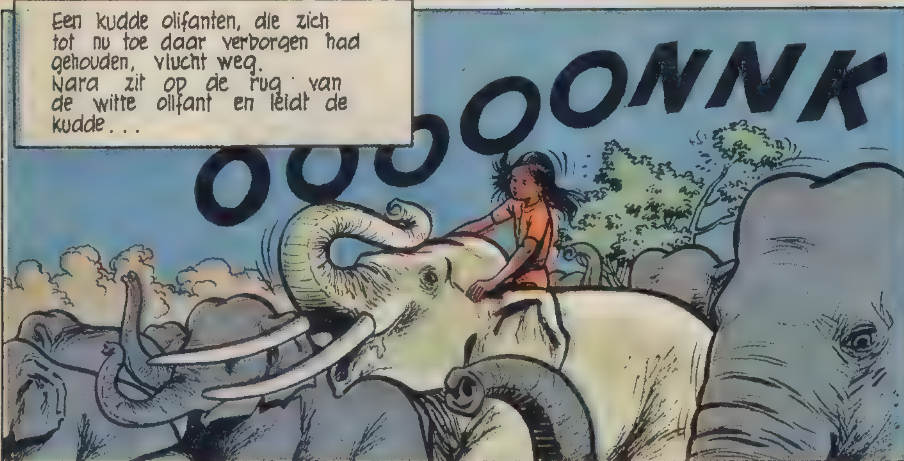

Niet ver daarvandaan beginnen de takken van de bomen onheilspellend te kraken...

Dan klinkt ineens een heldere stem...
GALAG!... HANNAHJ ...GALAG!

Vaarna lijkt het wel alsof het bosje uit elkaar spat...
WAAOOOOOONNNK

Een kudde olifanten, die zich tot nu toe daar verborgen had gehouden, vlucht weg.
Nara zit op de rug van de witte olifant en leidt de kudde...
OOOOOONNK

DAAR ZIJN ZE! ZIE JE NU WEL! DE WITTE OLIFANT IS ER OOK BIJ!

Teddy vreest ondertussen dat zijn laatste uur geslagen heeft...
Ik moet doodstil blijven liggen...

De tijgerin is echter van al het lawaai zó geschrokken, dat zij haar prooi loslaat...

En als ze zich omdraait, staat ze tegenover haar grootste vijand...
31

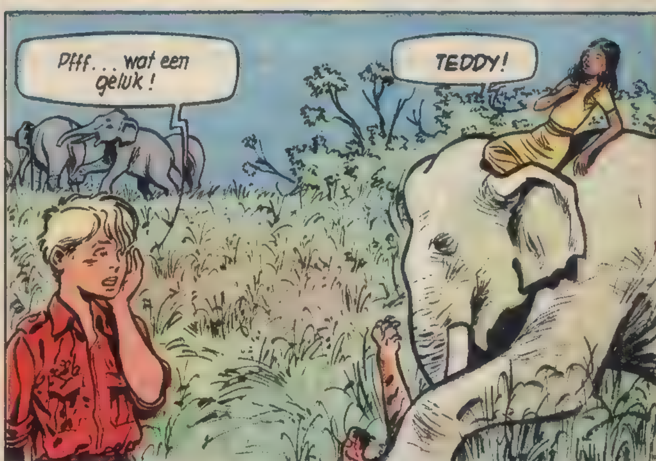
MUANG THAI

F. CRAENHALS

Tuckers is met de jacht op de witte olifant begonnen. Teddy wil hem ervan afhouden, maar wordt aangevallen door een tijgerin.

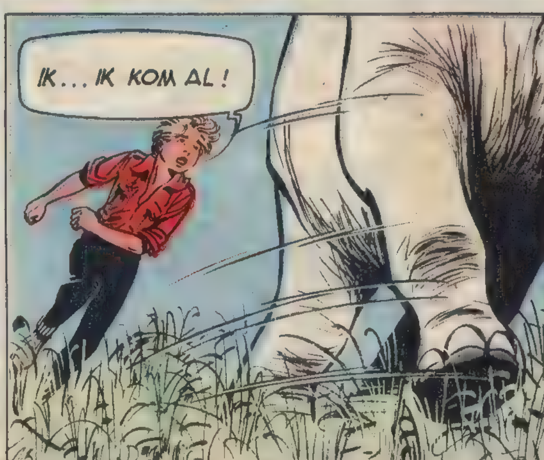

WORDT VOORTGEZET

Onbestwisbaar meester «tegen het uurwerk»

Jacques ANQUETIL

EINDELIJK is het dan zo ver! Op het ogenblik dat iedereen twijfelde aan de kracht, de gezondheid en de autoriteit van Jacques Anquetil heeft hij de Ronde van Frankrijk voor de vierde maal gewonnen. Hij was reeds overwinnaar in 1957, 1961 en 1962. Dit jaar is hij echter de grote meester en tevens de rekordman. Geen enkele renner heeft de « Tour » viermaal gewonnen !

Het is zeer eigenaardig dat men tot 1963 moest wachten om Jacques Anquetil eens en voor goed in de categorie der super-kampioenen te kunnen rangschikken. Hij behoort nu tot de klasse van : Coppi, Bartali, Kubler en Koblet. Sommige van deze kampioenen hebben niet zoveel overwinningen behaald als Anquetil, maar zij oefenden op de massa een veel grotere aantrekkingskracht uit. Zij waren ook veel sympathieker.

Jacques Anquetil is sedert jaren de onbetwistte meester in de wedstrijden tegen het uurwerk, maar in andere grote klassiekers was hij nooit een uitblinker. Andere wedstrijden dan die tegen het uurwerk, lagen ook niet in zijn temperament en het is dàt wat de meeste sportliefhebbers Jacques Anquetil steeds weer voor de voeten wierpen. Nu moeten we daar ook aan toevoegen, dat de koele Normandiër weinig deed om er iets aan te veranderen ! Hij bleef steeds gesloten en op een afstand, het was net alsof hij het grote enthousiasme van de wielerfans nooit deelde. Eensklaps is daar verandering in gekomen. In de Ronde van Frankrijk liet Jacques Anquetil zijn gewone terughoudendheid varen, hij nam de strijd op in de Pyreneeën en in de Alpen en wachtte niet op de tijdritten om de grote uitblinker te zijn. Toen hij in het Prinsenpark te Parijs zijn ereronde maakte, stak hij zijn bloemenrui-

ker hoog op naar de menigte en het was net of iedereen daar had op gewacht, want pas op dat moment barstten de toejuichingen los.

De renner die niet wilde vertrekken

Nu vraagt men zich maar af waarom de 29-jarige atleet, Jacques Anquetil werd geboren op 8 januari 1934, niet wou deelnemen aan de Tour 1963, of tenminste deed alsof... Anquetil zei dat zijn gezondheid niet al te best was en je zal je nog wel herinneren, dat hij pas twee dagen vóór het vertrek te Parijs van mening veranderde. Die situatie vertoont enige gelijkenis met de kibbelpartijen en hopeloos ingewikkelde debatten tussen Coppi en Bartali. Over het feit zelf had iedere sportliefhebber zijn eigen mening, ik wil er hier slechts enkele van opsommen :

- Anquetil doet dat maar om de organisatoren van de Tour ter wille te zijn. Iedereen weet toch dat zij houden van « suspense » ;
- Anquetil is werkelijk niet zo kerngezond en hij vreest dat hij het niet zal halen ;
- Anquetil speelt maar wat komedie en zal zo lang wikken en wegen tot hij er uiteindelijk toch van overtuigd is, dat hij de Ronde zonder al te veel moeite zal winnen ;
- Anquetil voert een « zenuwoorlog » tegen zijn grootste rivalen. Hij wil ze kapot maken alvorens de wedstrijd begint.

Zijn hart klopt 45 maal per minuut

Wij weten niet welke mening het dichtst de waarheid benadert. We kunnen alleen maar zeggen, dat Jacques Anquetil de Ronde 1963 heeft gewonnen. Misschien was hij vóór het vertrek werkelijk ziek en voelde hij pas op het laatste moment dat hij het toch wel aan kon. Je mag nooit uit het oog verliezen dat de Ronde van Frankrijk een geweldige krachtsinspanning vergt en dat de renners ten slotte ook maar mensen zijn. Nu heeft Jacques Anquetil een voordeel op veel van zijn rivalen : zijn hart klopt namelijk 45 keer per minuut, net als dat van Coppi en Zatopek. Mensen wier hart eerder wat trager dan wat sneller klopt zijn, naar men ons heeft gezegd, beter bestand tegen de vermoeidheid. Ze knappen veel sneller weer op en hebben, om het zeer eenvoudig uit te drukken, «een langere adem».

Hij heeft nog niet afgedaan

Jacques Anquetil is thans beslist boven op de top gekomen, maar dat wil niet zeggen dat het nu absoluut bergaf moet gaan ! Hij is, naar onze mening, in staat de Ronde ook volgend jaar te winnen. Wij zeggen « hij kan de ronde nog eens winnen », maar... op voorwaarde dat er intussen geen tweede Rik Van Looy komt opduiken, die met al zijn kracht en al zijn autoriteit het goed uitgestippelde rittenprogramma van Anquetil telkens weer overhoop komt gooien. Anquetil is immers de man die alles nauwkeurig afweegt en zijn krachten nooit nutteloos verspilt. Dat heeft echter ook een schaduwzijde : hij sleurt de renners niet mee, hij hypnotiseert de massa niet, hij mist het dynamisme en de kracht van een Rik Van Looy, en daardoor zal hij waarschijnlijk ook nooit de uitblinker zijn in klassieke wegwedstrijden. Dat kan nog veranderen, maar het zal dan wel zeer vlug moeten gebeuren.

VIERMAAL OVERWINNAAR VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK !

GEEN PRUIMENVLA VOOR

Aangezien Spaghetti geen kamer gereserveerd heeft

SPAGHETTI

is hij verplicht met Prosjoetto samen een kamer te delen.

ATTANASIO-GOSCINNY

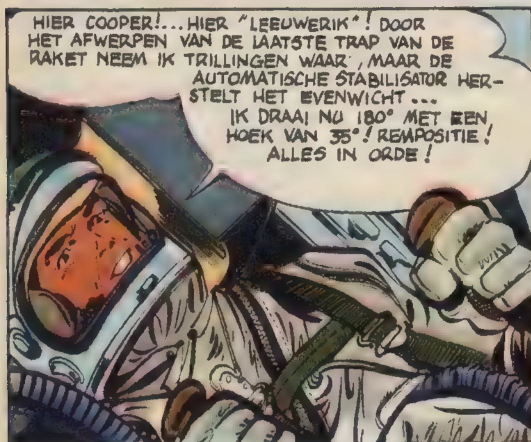

WORDT VOORTGEZET

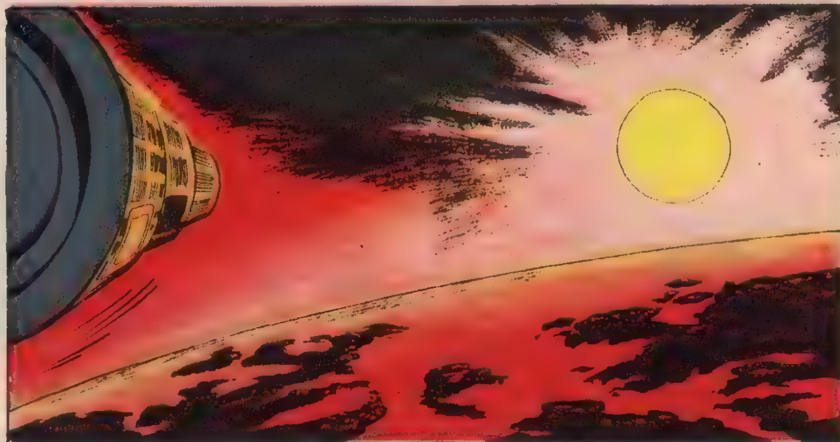
DAN COOPER

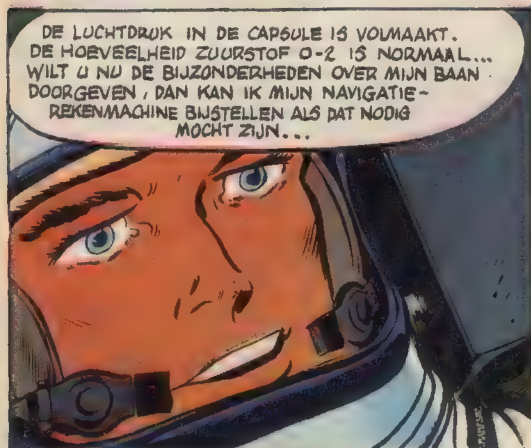

DE 3

De lancering van de drie raketten is geslaagd. De ruimtecapsule van Dan heeft de drie trappen van de raket al afgeworpen.

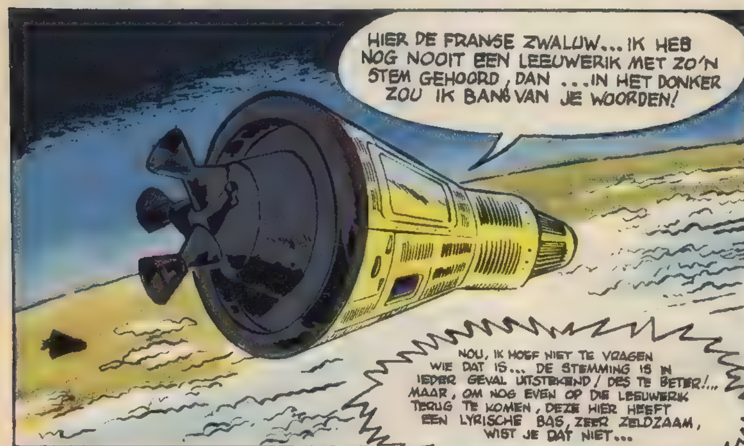

KOSMONAUTEN

Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

DE RUIMTECAPSULE VAN DAN, DIE REEDS EEN SNELHEID VAN 28.000 KM. PER UUR HAD BEREIKT, KREEG EEN NOG GROTER SNELHEID...

PFFF, WAT EEN HAAST! IK ZOU HET BIJNA GRIEZELIG GAAN VINDEN!

HET LIJKT WEL, ALSOF IK RECHT OP NADJA EN JACQUES INVLIEG! IK KAN DE AANDRIJVING NU MAAR BETER AFZETTEN, ANDERS...

?
DE MACHINE GEHOORZAAMT NIET!

IK BEN MIJN DOEL AL LANG VOORBIJ! DIE HOOGTEMETER IS ALS DOL. DE AANDRIJVING KAN IK NIET AFZETTEN... HALLO!...HALLO! "LEEUWERIK", ROEPT "WILHELM TELL"-BASIS! ANTWOORDT ALSTUBLIEFT!

WEL, VERDRAAID! GEEN ANTWOORD!... IK BEGRIJP HET AL, DE RADIOVERBINDINGEN ZIJN VERBROKEN! EN IK GA MAAR STEEDS SNELLER VLIEGEN!

DE RUIMTECAPSULE VAN DAN VERWIJDERT ZICH STEEDS VERDER VAN DE AARDE EN DRINGT DIEPER IN HET ABSOLUTE DUISTER DOOR...

HALLO! HALLO "WILHELM TELL"-BASIS, HOORT U MIJ? HIER RUIMTECAPSULE "LEEUWERIK"! RUIMTECAPSULE "LEEUWERIK" ROEPT PROFESSOR MANDEVILLE! WILT U UW AFSTANDSBEDIENING INSCHAKELEN?...MIJN AANDRIJVING MOET ONMIDDELLIJK AFGEZET WORDEN...HOORT U MIJ? OVER!

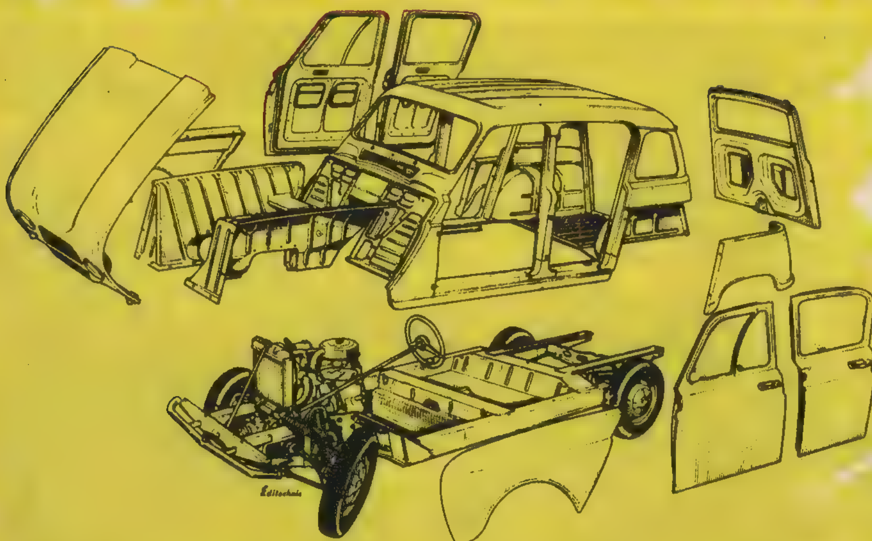
MAAR DE STILTE OM DAN BLIJFT ABSOLUUT! DE AARDE VERWIJDERT ZICH STEEDS VERDER EN ZIJN RUIMTECAPSULE WORDT ONWEERSTAANBAAR DOOR DE RUIMTE AANGETROKKEN!

50

WORDT VOORTGEZET

RENAULT ONDER DE LOUPE

«R4» DOET HET PRACHTIG !

De carrosserie en de mechanische elementen van de R 4 zijn op een vloer geschroefd, die practisch een echt chassis geworden is. De stevigheid is verzekerd door dwarsbalken van geprofileerd plaatijzer, dat een zeer grote weerstand bezit. Alle onderdelen van de carrosserie zijn gemakkelijk te vervangen.

EINDELIJK heb ik de R 4 van mijn dromen gevonden ! Die R 4 is wel een behoorlijke cocktail, maar het resultaat is fantastisch !

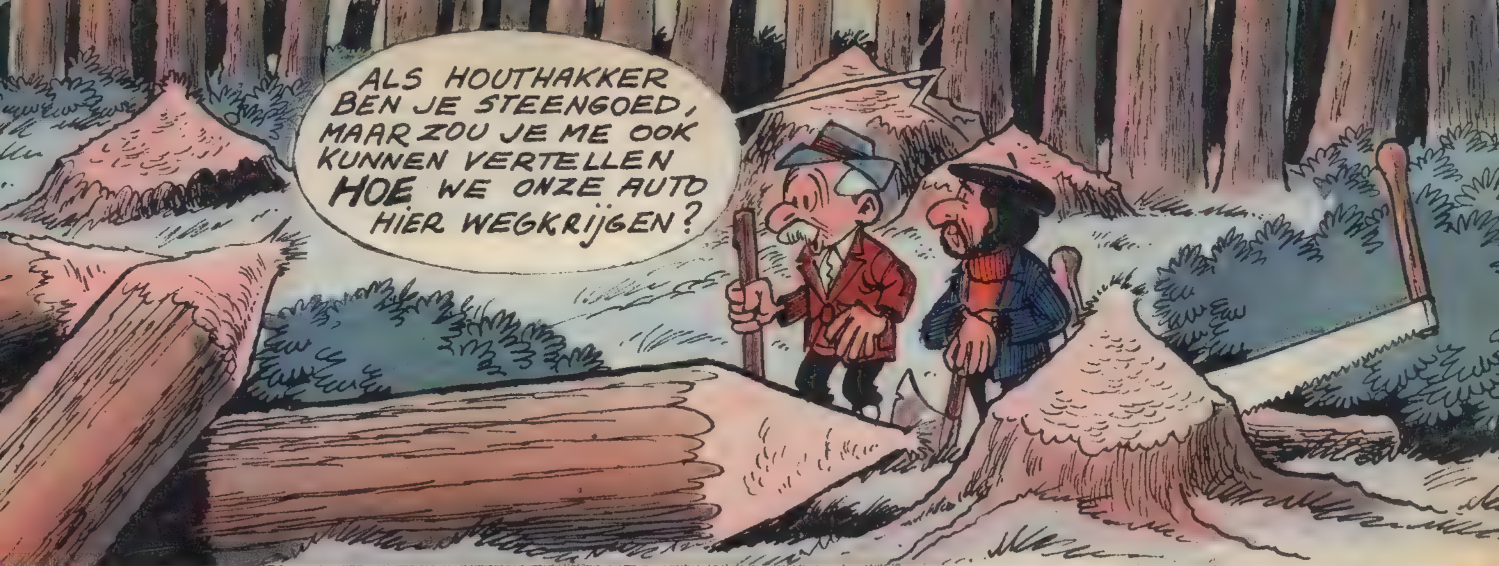
Recept : neem een mooie R 4 L met roldak, haal daar direct de zetels en de motor uit. Zet daarvoor in de plaats de zetels van het Super-model en de Sierra-motor van de Estafette en de Alouette. Als dit gedaan is, wordt de Sinpar-transmissie nog overgenomen, waardoor er vier drijfwielen zijn.

Deze verandering bevat voorts een met de versnellingsbak verbonden overbrengingssysteem, dat aan het differentieel in de achteras gekoppeld is, door middel van een overbrengingsas.

De achterbrug is opgehangen en de overbrenging op de wielen heeft plaats met behulp van twee halve cardanassen. De staven van de achtervering zijn geheel nieuw. De machtige remmen van de R 4 zijn nog beter geworden, doordat op de achterwielen grotere trommelremmen gemonteerd zijn — we mogen daarbij niet vergeten, dat het gewicht anders verdeeld is !

De overbrenging wordt aan de voorkant beschermd en de vering is afgesteld op de maximumhoogte. De luchtbanden zijn 145 x 330. Het reservewiel is binnen in de wagen geplaatst en de benzinetank is vergroot, waardoor er vier liter meer in kan.

De prestaties zijn werkelijk verbluffend ! De soepelheid van de 1108 cc. motor, die een vermogen ontwikkelt van 45 pk. bij 4.500 toeren per minuut en waarvan het maximumkoppel bij 2.200 toeren per minuut ligt, maakt een vierde versnelling, die door sommige R 4-rijders (door 95 % ten onrechte, naar mijn smaak) gevraagd wordt, absoluut onnodig !

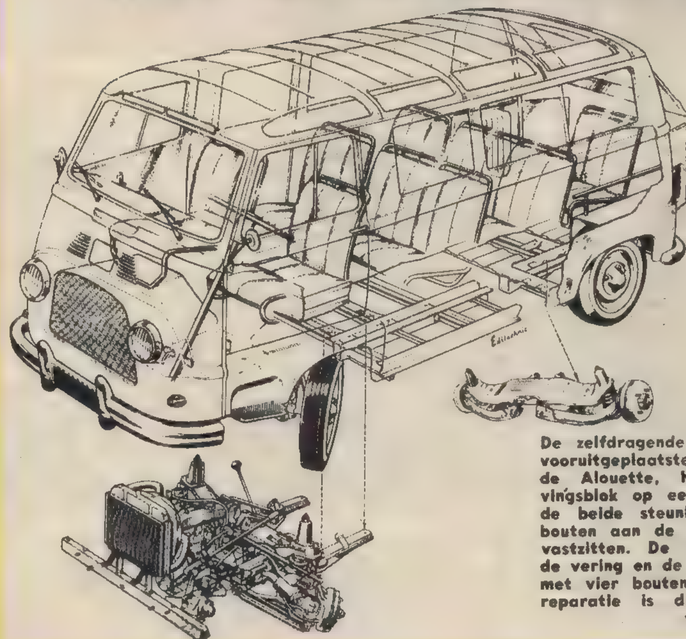

Een automatische DAUPHINE

VORIG jaar heb ik te Monthléry een proefrit gemaakt met de R 8. Deze keer heb ik de Dauphine eens geprobeerd en de proef op de som genomen met de volledig automatische versnellingsbak, die tot stand gekomen is door een samenwerking van Renault en Jaeger. In nummer 11 van dit jaar heb ik al iets verteld over dit koppelingssysteem, maar ondanks alle voortreffelijke kwaliteiten kan ik er maar niet enthousiast over worden !
In ieder geval is het een opmerkelijk staaltje van techniek en, als zodanig, kan dit ontwerp beschouwd worden als een stap vooruit — maar dat is dan ook alles — naar de « goedkope » automatische overbrenging.

Het bedieningstoetsenbord van de automatische overbrenging omvat vijf toetsen, die op de foto duidelijk zichtbaar zijn. De toetsen zijn zo ingesteld, dat ze alleen in één bepaalde volgorde ingeduwd kunnen worden, waardoor gevaarlijke vergissingen uitgesloten zijn ! De achteruit kan dus bijvoorbeeld niet ingeschakeld worden als de motor niet eerst op een « dood punt » gestaan heeft.

MIJN GELIEFDE ALOUETTE !

De zelfdragende carrosserie met de ver vooruitgeplaatste bestuurdersplaats van de Alouette, heeft het motor-aandrijvingsblok op een tussenchassis, waarvan de beide steunbalken slechts met acht bouten aan de onderbouw en de cabine vastzitten. De achterste dwarsbint, die de vering en de remmen draagt, zit maar met vier bouten vast. Bij een eventuele reparatie is dit natuurlijk een enorm voordeel !

ENIGE tijd geleden heb ik met de Estafette 600 kg. een ritje gemaakt. Ik was toen helemaal weg van de logica, waarmee dit wagentje, dat voor vele doeleinden gebruikt kan worden, ontworpen was.

Sinds die keer droomde ik ervan de nieuwe 800 kg.-versie eens te kunnen proberen.

De 800 kg. onderscheidt zich van zijn voorganger door een vijf maal gelagerde 1088 cc. motor met verzegelde koeling en een nieuwe versnellingsbak. Vervolgens heeft de wagen nieuwe overbrengsassen op de voorwielen gekregen, remmen met een grotere doorsnede, en een remdrukbegrenzer op de achterwielen, die voorkomt, dat deze bij plotseling stoppen blokkeren.

De vering is ook herzien met het oog op het nieuwe gewicht. Uiterlijk valt alleen de nieuwe radiatorrooster op. Bovendien is de electrische uitrusting tot 12 V. opgevoerd !

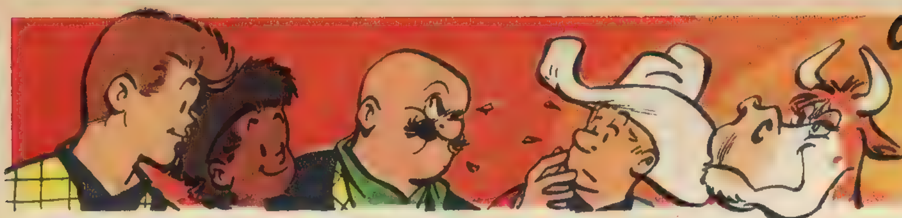
Vijf basismodellen

HET vooraangeplaatste motor-aandrijvingsblok maakt een grote verscheidenheid aan variaties mogelijk, terwijl de basis van de vijf standaardmodellen steeds gebruikt kan worden.

Deze vijf modellen hebben over het algemeen een klein laadvermogen : 4 m. 07 x 1 m. 78, 3,5 m2 laadoppervlak en tussen de 528 en 610 m3 laadruimte. Ik wil er nog even de aandacht op vestigen, dat de vloer van de wagen 36 cm. van de grond geplaatst is. Verdere bijzonderheden hoef ik niet te geven, want die zijn te vinden in mijn artikeltje over de Estafette 600 kg.

Alouette, het ideale mengelmoesje

DE Alouette kreeg alle nuttige kwaliteiten van de Estafette en bovendien van de Microcar de mogelijkheid om een aanzienlijk aantal personen te vervoeren onder voorwaarden, die wat comfort betreft, te vergelijken zijn met dat in een gewone auto. Opvallend zijn enerzijds de grotere prestaties en anderzijds het verbeterde comfort.
De hendel van de versnellingsbak leek me alleen iets minder nauwkeurig dan de vorige, zonder dat dit echter irriterend werkt.

CHICK BILL EN ZIJN VRIEND
PANIEK

Kid Ordinn heeft de sherif[iets ontzettends

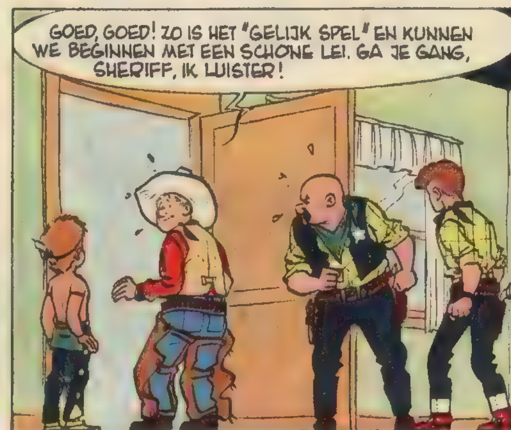

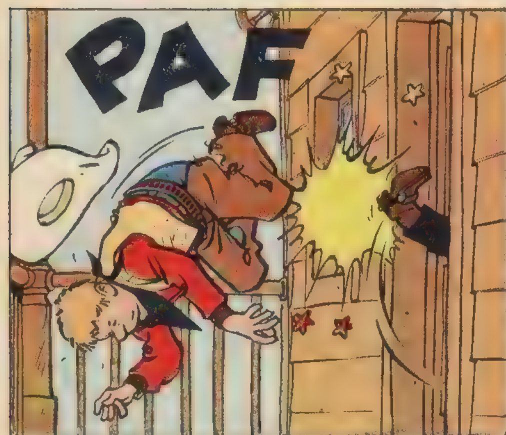

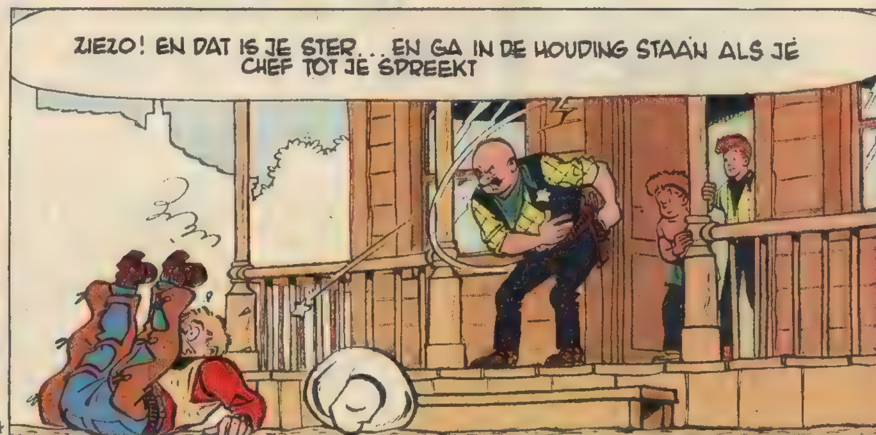

N IN: DOOR: TIBET * TEKST: GREG

N DE K.O. KRAAL

e vertellen. Wat mag dat zijn ?

WORDT VOORTGEZET

EEN PAAR STAPPEN IN EEN BOEIENDE WERELD
EEN PAAR WOORDJES OVER SCHEIKUNDE

PLASTIEK

In de wirwar van tanks, metalen torens en leidingen van een petroleumraffinaderij, geschieden er allerlei fantastische dingen, die overigens zeer precies onder kontrole staan !

Jullie weten ongetwijfeld al, dat petroleum een verzameling is van koolwaterstofmolekulen (anders gezegd verbindingen der atomen van kool- en waterstof). Eén van de wonderen van het raffineringsproces is het ontstaan van de etyleen-, propyleen- en butyleenfamilie (de lijst is ver van volledig), met andere woorden de koolstofverbindingen die voorkomen in de samenstelling van plastiek.

Deze tak van de petroleumindustrie, die zich bezighoudt met het produceren van plastiek, heet petrochemie. Zij bestudeert en analyseert de verschillende soorten ruwe petroleum, die op de wereld bestaan en bepaalt precies het doel waarvoor deze bestemd zijn. Van deze wetenschap kan men gerust zeggen, dat er nog vele verrassingen van kunnen verwacht worden. Immers, de honderden, ja zelfs duizenden verschillende soorten petroleum die zich in de aardlagen over de gehele wereld verspreid, bevinden, hebben alle speciale karakteristieken, die kunnen aangewend worden om vooralsnog ongekende produkten te fabriceren, met nog onvoorstelbare eigenschappen !

Maar laten wij ons niet meevoeren naar het domein der vermoedens, en laat ons veeleer eens zien wat de petrochemie ons al heeft gebracht op het gebied van plas-

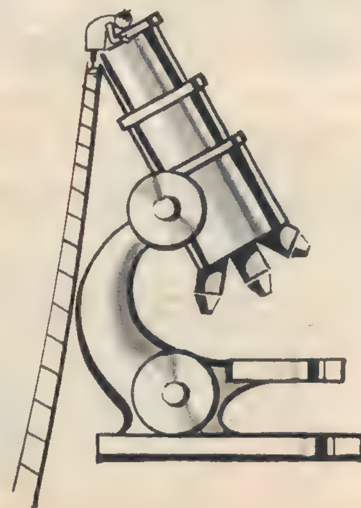

tiek en zijn derivaten. Als u hoort spreken over polyetyleen, polyvinyl, neopreen, vistanex, butyl, polyester, plexiglas en polystyreen, gaat het over derivaten van petroleum !

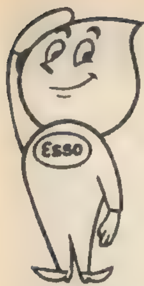
Er worden massa's voorwerpen gemaakt in plastiek : schotels, buizen, binnenbanden, pakkingen, banden, borden, bestek, transmissieriemen, handschoenen, laarzen, speelgoed, cockpits voor vliegtuigen, tafelkleden, verpakkingen, ballonnen, kranen, baden voor in het huishouden, toiletbenodigdheden en dergelijke.

Door toevoeging van kleurstoffen krijgen zij de heerlijkste kleuren, en door speciale procédés worden ze glanzend of mat, doorschijnend of ondoorschijnend. Dit alles gaat volgens welbepaalde regels, want de plastiekindustrie is een exacte wetenschap! De centra voor onderzoek van Esso over de hele wereld verspreid, beschikken over reusachtige, ultramodern uitgeruste laboratoria, waar de ontdekkingen op het terrein der petrochemie worden op punt gezet. Zo bevinden zich in het centrum te Baton Rouge (Louisiana, V.S.A.) enkele torens van een vijftigtal meter hoog, die per jaar 1.500 ton experimentele produkten voortbrengen. Overigens werkt dit centrum niet geïsoleerd. Integendeel. Het onderhoudt nauw kontakt met dergelijke centra in Europa, en natuurlijk ook met deze die in andere staten van de V.S.A. gevestigd zijn.

Aldus buigen zich dag aan dag duizenden ervaren onderzoekers over hun reusachtige elektronische mikroskopen, om de molekulen der koolwaterstofverbindingen na te gaan en te splitsen, om te trachten hun « geheimen » te doorgronden. Ze dragen op deze wijze ertoe bij om het leven van de mensen te vergemakkelijken door hun een steeds groter aantal produkten ter beschikking te stellen, die uitstekend aangepast zijn aan hun behoeften.

Dit nu is het moderne wonder van de petroleum, een wonder met steeds nieuwe en steeds interessantere facetten.

NIET OP DE POMPIST SCHIETEN...

Een Essorama

Er steeg een gehuil op dat aanzwol, wanhopig, en dan bruusk afbrak. Michiel sprong met een schok recht en luisterde gespannen. Het was van de straat gekomen, van vóór het pompstation; en het was Dickies stem geweest. Met één sprong stond Michiel buiten en daar lag zijn hond, opgerold bij de benzinepomp. Nu probeerde het dier nog te kruipen, terwijl het met moeite zijn achterpoten meesleepte. Dickie steunde dof. Ginder verdween een wagen achter de bocht de nacht in.

— Het geluid van een diesel, dacht Michiel. Als jij ooit in mijn handen valt, kerel. Hondendoder!.. Hij droeg de grote Deense dog naar binnen en verbond hem zo goed en zo kwaad het ging.

Terwijl hij hiermee bezig was, viel zijn blik op zijn geldtas die hij aan een riem droeg, en hij overwoog : « Helemaal alleen op een afgelegen weg ; helemaal alleen met mijn geld — en zonder waakhond... hm ! En als die hondendoder dat nu eens opzettelijk heeft gedaan ?!... »

Een klakson ! « Wacht wat, mijn jongen ! zei Michiel tegen Dickie. We hebben een klant. »

Het was een Mercedes. « Voltanken met Extra, meneer ? » vroeg Michiel.

— Dieselolie. Vol.

Ach zo, een diesel ! Michiel had het niet opgemerkt in de duisternis, want de wagen stond iets terzijde in de schaduw. « Wilt u een metertje dichterbij rijden, meneer ? »

De chauffeur voldeed aan dit verzoek, zonder te antwoorden.

Een tweede man stapte uit, vroeg naar het toilet en liep naar het station toe.

— Alstublieft, meneer, zei Michiel. 156 frank. Ik zal even uw voorruit schoonmaken.

De andere man kwam maar niet terug. « Opgepast ! dacht Michiel. Ook een diesel zoals diegene die mijn arme Dickie heeft aangereden. En die vent die een eeuwigheid wegblijft...

De voorruit was helder als bronwater.

— Bandendruk, zei de chauffeur, alvorens Michiel het hem zelf had kunnen voorstellen.

Dat duurde weer een minuut of twee. « Oliepeil »... En die andere kerel kwam maar steeds niet.

— Wel, wel ! dacht Michiel. Ik zal eens gaan zien... Ik ga olie halen, zei hij hardop. En hij liep naar binnen.

Het was er leeg. Het toilet eveneens. « Zo, zo, overwoog Michiel, hij versteekt zich. Zoveel te erger. Ik telefoneer meteen naar de rijkswacht. Hij vormde het nummer, maar hij kreeg geen aansluiting.

— Geef je geen moeite, klonk een diepe stem. Ik heb de draden doorgesneden.

Michiel keerde zich om. De man stond daar. Hij glimlachte en had een revolver in zijn hand.

— Gauw, je geldtas.

— Hier ! zei Michiel, terwijl hij moeite moest doen om zijn plotseling opkomende woede te onderdrukken.

Hij reikte zijn tas over met een zodanig natuurlijk gebaar, dat hierdoor tegelijk de hoofdhandel van het elektrische schakelbord werd omlaag gerukt, zodat het hele pompstation meteen in het

donker stond. Michiel had zich terzelfdertijd tegen de grond geworpen, terwijl de bandiet meteen zijn revolver in zijn richting half leegschoot.

— Wacht maar even, ventje ! mompelde Michiel (hij was zó kwaad, dat hij vergat angst te hebben).

Hij kroop achter het « ventje » door, die in de duisternis links en rechts tegen alles aanliep. Michiel greep het eerste zware voorwerp dat hem onder handen viel (een doos met olie), en smakte ze op het achterhoofd van de bandiet. Deze zeeg zonder één woord in elkaar.

De andere steeg in allerhaast uit de wagen met een zaklamp.

— Pedro ! Pedro ! Wat is er aan de hand ?

De lamp vloog in stukken uit zijn hand. Michel had juist gemikt.

— Vervloekt...

Vloekend rende hij het station binnen en begon er rond te tasten, tot hij ten slotte zijn aansteker liet opvlammen. Er was niemand, behalve dan de ongelukkige Pedro, die als een kalf op de vloer lag. Hij schudde hem heen en weer.

— Hé, Pedro ! Waar is die pompist ? Gauw.

Pedro opende één oog, gromde en sloot het weer. « Stommeling ! » siste de andere. Hij liet hem liggen en snelde naar het kantoortje en de keuken. Maar er was niemand ! Opnieuw beneden, ontdekte hij een achterdeurtje dat openstond.

— Nietsnut, snauwde hij naar Pedro, die rechtkroop met de bewegingen van een beer. Zie je nu, hij is weg, daarlangs, het bos in, met tas en al !

Michiel was helemaal niet het bos in. Hij zat op het dak. En daar nu de opwinding van het gevecht voorbij was, wenste hij hartgrondig dat die kerels zouden verdwenen zijn. Op datzelfde ogenblik echter ging het licht terug aan — « ze » hadden de hoofdschakelaar gevonden. Michiel drukte zich plat tegen de dakpannen.

— Des te erger. We moeten weg ! Geef volgas ! zei een van de bandieten. Ze stapten in en startten. Michiel lachte in zijn vuist. Maar plotseling stopte de diesel en de twee kerels stortten zich uit de wagen.

— Dààr, kijk, op het dak ! schreeuwde iemand.

— Kom mee ! We schieten niet meer. We slaan hem met de kolf neer. Ik hou niet van lawaai. En zij kwamen de trap op...

— Maar hoe hebt u het klaargespeeld om hen allebei neer te vellen ? vroeg een poosje later

de brigadier van de rijkswacht, met een tikje bewondering in de stem.

— Heel eenvoudig, zei Michiel. Zij staken hun hoofd door het dakvenster en ze bevolen me naar beneden te komen. Ik deed alsof, maar... aan de andere kant van het dak. En daarom wilden ze me zelf komen halen.

— En hebt u hen toen naar beneden gestoten ?

— Daarvoor heb ik niet eens de moeite moeten doen ! Ze zijn er helemaal vanzelf afgegleden.

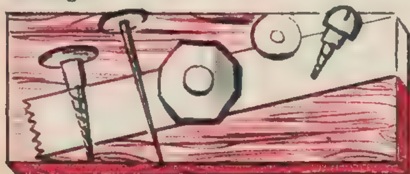
— Over banaanschillen ?

— Neen. Over olie ! Ik had er nog een halve doos van in mijn hand, en daar ik toch niet wist wat ermee aan te vangen, heb ik de overblijvende olie op de dakpannen leeggegoten. Eenvoudig, hé ? !

EEN GOEDE TIP

Stel, dat u bezig bent een delikaat mechanisme uit elkaar te halen, waarbij talrijke schroefjes, boutjes en veertjes te voorschijn komen. U wordt zenuwachtig omdat u helemaal niets meer terugvindt. Wel, zoiets is te voorkomen op een eenvoudige wijze. Plak op een plank een strook kleefband met de gegomde kant naar boven; hetgeen mogelijk is door de twee uiteinden van de strook naar binnen te vouwen en op het hout te plakken.

U kunt dan bij elk precisiewerkje elk onderdeel gewoon op de plank leggen, en u zult elk schroefje, boutje, veertje onmiddellijk terugvinden, zowel na vijf minuten als na twee dagen.

BAKELIET WAT IS DAT ?

Wel, wat plastiek is heb je zoëven gelezen, doch alvorens deze stoffen bestonden, waren reeds sinds lang allerlei soorten kunsthars in gebruik. Deze stoffen vervingen zeer goed been, hoorn, ivoor, voornamelijk als isolatiemateriëel in de elektrische nijverheid. Bovendien waren ze ook goedkoper. Het bekendste kunsthars is wel het « bakeliet », waarvan asbakjes, schakelaars, juwelenkistjes en dergelijke worden vervaardigd. Dit bakeliet nu dankt zijn naam aan de uitvinder ervan, de Vlaming uit Gent, Dr. L. H. Baekeland, een scheikundige die in Amerika zijn uitvinding liet patenteren.

het stralende

Onze vrienden hebben hun doel bijna bereikt, maar ze moeten eerst nog langs

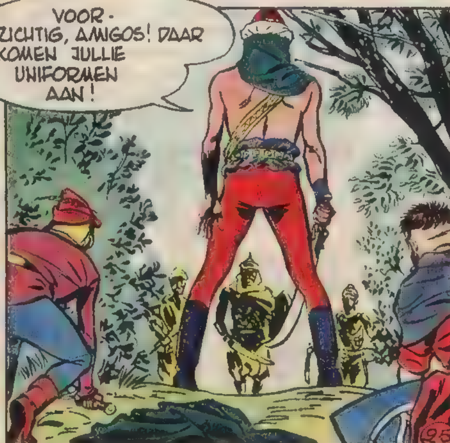

schild

DOOR P. CUVELIER

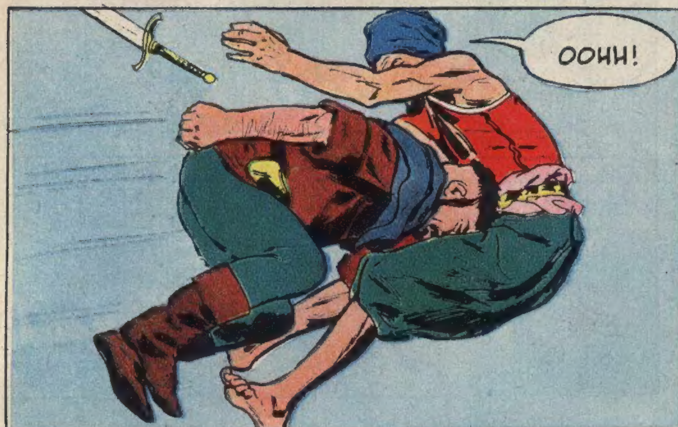

...en Moors kamp zien te komen. Zilveren Vlam meent een middel gevonden te hebben.

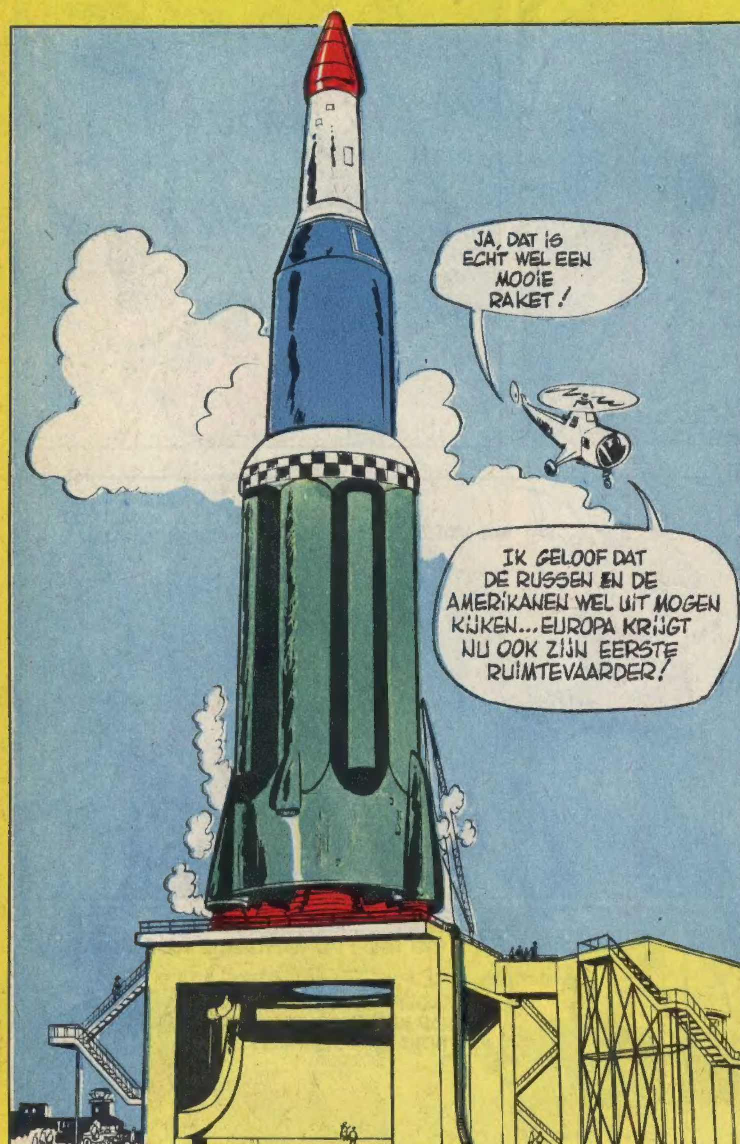

WORDT VOORTGEZET

HET GEHEIM VAN DE RUIMTEVAARDER

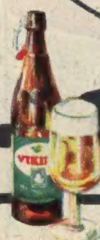

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

De meisjes en jongens die een pennevriend of vriendin in Zuid-Afrika zouden willen hebben, kunnen schrijven naar Roland Coppitters, Bevrijdingslaan 286, Gent. Roland Coppitters heeft adressen van jongens en meisjes uit Zuid-Afrika. De aanvragers moeten echter 14 jaar oud zijn. Ze moeten bij hun aanvraag een briefkaart of een postzegel voor het antwoord voegen.

José de Pauw, 30 Juni-laan 140, Kalina, Leopoldstad, 14 jaar, zoekt een correspondent die houdt van sport en die postzegels verzamelt.

Wie geeft nou geen duit
voor dat lekkere Kuifjesfruit
Zo lekker, voedzaam en fris
't maakt u zo gezond als 'n vis !
Doet dus zoals de kampioenen het doen
Eet Kuifjesfruit na de noen.

Leuk rijmpje ingezonden door
J. MEYERS uit Koksijde.

EEN NIEUW VOORDEEL VOOR DE LEDEN VAN DE KUIFJE'S CLUB !
In de Euro-Karting (Ninoofse Poort, Brussel) krijgen ze 3 toeren voor 20 F inplaats van 2.

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam 26. Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, Québec.

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publiart* 22.56.00

TON en TINNEKE

door [signature]

ALS EEN MENS ALLES WEET...

